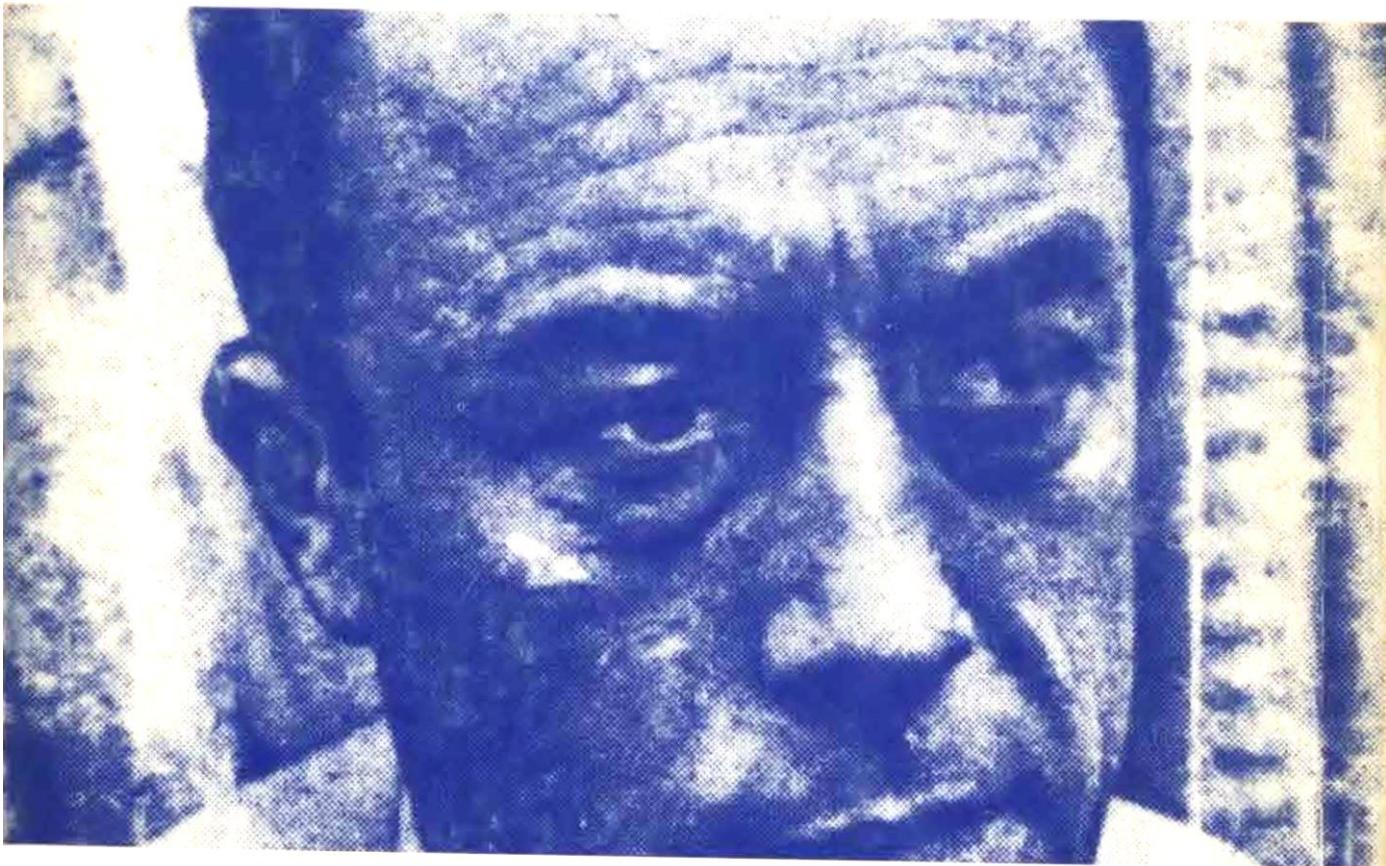

آکبر کامو

کالیکولا

ترجمہ شورجہ نسخہ فتح

چاپ دوم

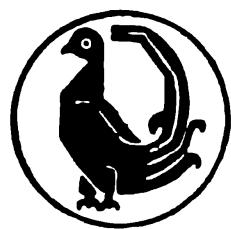

اصفہان مروارید

کالیکولا

آبرکامو

مترجم شورانجیز فتح

اسئارات مروارید

امصارات مروارید

چاپ اول ۱۳۴۷

چاپ دوم ۱۳۵۲

انتشارات مروارید، خیابان شاهرضا، روبروی دانشگاه

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

شرکت چاپ افست گلشن

تیراژ ۳۰۰۰ نسخه

ترجمه این کتاب را بحضور مادرم
تقدیم می کنم

کالیکولا ، از کلمه کالیا (نیم‌چکمه) گرفته شده است و این لقبی بود که سر بازان بردوی قیصر کایوس (۴۱-۱۲ میلادی) گذاشته بودند . کالیکولا نیز از کسانی بود که قربانی قدرت بیحساب خویشن می‌شوند ، زیرا در پیرامون خود جز ستایش و تملق و تسليم و رضا هیچ نمی‌بینند . او بر همه چیز مالیات بست ، مردان بلندپایه را داغ زد و به کار در معدنهای فرستاد و یا در قفس انداخت و با اره بهدو نیمسان کرد ، با خواهران خویش زنا کرد و با زنان دیگر بهبستر رفت . آرزوی کرد تا ملت روم فقط یک سر داشت و او می‌توانست آنرا به یک ضربه قطع کند . سرانجام بدست کرآس کشته شد .

آلبر کامواین نمایشنامه را به سال ۱۹۴۳ نوشت، یعنی هنگامی که طوفانی وحشتناک از جهان هستی گذشته و دنیای آشنا و مأنوس مردمان را به کابوس خوفناک یک دیوانه تبدیل کرده بود . همچون بادی که برشن‌زار بوزد ، فاشیسم ، همه نقشهای مردمی را از لوح جهان زدوده و اصولی بر جهان حاکم نموده بود که « پیروزی آن معنای پایان کار دنیا بود ». کامو در این نمایشنامه بیشتر به این مسئله توجه دارد . او نمی‌خواهد فقط تصویری از حکومت‌جاپراهه یک فرد را نشان دهد، بلکه

میخواهد فلسفه‌ای را محکوم کند که هستی را فاقد مفهوم و انسان را به هیچ میشمرد.

کالیکولا، امپراطور حساس و شاعر پیشه که می‌داند «رنج دادن دیگران تنها طریق فریب دادن خویشن است» هنگامیکه بعجز بشر در برابر مرگ بی‌می‌برد درد جانسوز نا امیدی را با همه وجود خویش احساس می‌کند. او در می‌یابد که بشر بی‌آنکه مرتکب گناه گردیده باشد محکوم به مرگ شده است پس عدالت خدایان افسانه است و در این زندگی اندوهباری که هر لحظه‌اش با تهدید دائمی مرگ همراه است، خوبی‌ختی محال می‌نماید. «این دنیا بدین صورتی که ایجاد شده، قابل تحمل نیست. از این روی من به ما، یا خوبی‌ختی و یازندگی جاوید محتاجم. به چیزی که شاید دیوانگی باشد ولی متعلق باین دنیا نباشد» کالیکولا عصیان می‌کند، باز هر خنده‌ی که از درد ناامیدی بر چهره او نقش بسته می‌گوید «برای برابری با خدایان فقط یک راه وجود دارد، کافیست که انسان به همان اندازه ستمگر شود». کالیکولا میخواهد آزاد زندگی کند «این دنیا بدون اهمیت است و هر کس که این مسئله را در یابد آزادی خود را بدست می‌آورد»، کالیکولا برای اثبات آزادی خود راهی جزاین نمی‌شناشد که در ظلم و ستم با خدایان رقابت کند... اما دیگران در برابر این نمایش وحشت‌انگیز و این موجودی که هستی، شرف و آبروی آنها را به بازی گرفته چه عکس العملی نشان می‌دهند؟ گروهی فقط در غم منافع و خودپسندیهای لطمه خورده خویشند، اما

کسانی مانند کرآس نیز وجود دارد که برای هدفی انسانی مبارزه می‌کنند زیرا نمیتوانند تحمل کنند «که یک مرد قدرت نامحدودی را که در اختیار دارد تا بمرحله نفی انسان و جهان بکار برد» کرآس نماینده گروهی است که از اسارت بشر و رنج مداوم او با خبر است اما این مانع از آن نیست که او به مقاومت بشر ایمان ہداشته باشد. او از وظایف خود تصور دیگری دارد و میخواهد زندگی کند و خوشبخت شود «من نیز چون همه مردم نوق و احنجاج به امنیت دارم و قادر نیستم در دنیا نیز زندگی کنم که در آن ناماؤنوس ترین تصورات، ییک لحظه بتواند بمعالم واقع راه یابد و در ییشترا اوقات همچون خنجری باشد که بهدلی فرو می‌رود ...»

درباره این نمایشنامه سخن بسیار است که بد بختانه در این مختصر نمی‌کنجد. کامو به ما نشان می‌دهد که همواره پستی و بزدلی آنکه از ترس به رخقتی تن در میدهند به خود کامگان مجال میدهد تا شهوتها و هوشهای بیمار گونه خویش را برجوامع انسانی تحمیل کنند. و از همه مهمتر اینکه بشر برای اثبات آزادی و ارزش خویش نیازی ندارد که بقالب خدا یان درآید، فقط کافیست که اسان بماند.

شورانگیز فرخ

صحنه یکم

پاتریسین ها که یکی از آنان خبلی سالخورد و
است . دریکی از تلاارهای قصر گرد آمده اند و
علام عصباتی در آنان هوی داشت .

اوین پاتریسین باز هم هیج باشیم پیر صبح هیج ، شب هیج . دوین پاتریسین از سه روز پیش هیج . باشیم پسر بیکها میروند ، بیکها بر میگردند ، سرشان را تکان میدهند و میگویند : « هیج » . دوین پاتریسین دشت و صحراء همه جستجو شده ، دیگر چاره ای نیست . اوین پاتریسین چرا از پیش نگران بشویم ؟ صبر کنیم . شاید همانطور که رفته باز گردد . پاتریسین پیر من اورا دیدم که از قصر بیرون رفت . نگاه عجیبی داشت . اوین پاتریسین من هم آنجا بودم و پرسیدم که اورا چه میشود .	باشیم پاتریسین باز هم هیج باشیم پیر صبح هیج ، شب هیج . دوین پاتریسین از سه روز پیش هیج . باشیم پسر بیکها میروند ، بیکها بر میگردند ، سرشان را تکان میدهند و میگویند : « هیج » . دوین پاتریسین دشت و صحراء همه جستجو شده ، دیگر چاره ای نیست . اوین پاتریسین چرا از پیش نگران بشویم ؟ صبر کنیم . شاید همانطور که رفته باز گردد . پاتریسین پیر من اورا دیدم که از قصر بیرون رفت . نگاه عجیبی داشت . اوین پاتریسین من هم آنجا بودم و پرسیدم که اورا چه میشود .

دو مین پاتریسین	آیا جوابی داد ؟
اولین پاتریسین	فقط یک کلمه : « هیچ »
اولین پاتریسین	یک لحظه. هلیکون در حالبکه پیاز می خورد وارد می شود .
دو مین پاتریسین	(همیشه عصیانی) این مضطرب کننده است .
اولین پاتریسین	بگذریم ، جوانها همه چنین هستند .
پاتریسین پیر	مسلمان کذشت عمر همه چیزرا زایل می کند .
دو مین پاتریسین	اینطور تصور می کنید ؟
اولین پاتریسین	آرزو کنیم که فراموش کند .
پاتریسین پیر	مطمئناً ، یکی کمکرده ، ده تا پیدا می کند .
هلیکون	از کجا کمان می کنید که بخاراطر عشق است ؟
اولین پاتریسین	بس به بخاراطر چیست ؟
هلیکون	شاید از کبد است ، یا فقط تهوع از اینکه هر روز شمارا می بیند اگر معاصرین ما میتوانستند گاه بگاه دک و پوز خودشان را تغییر بدھند ، خیلی آسان تر میشد آنها را تحمل کرد . ولی خیر ، صورت غذا تغییر نمی کند ، همیشه همان آش شله قلمکار است .
پاتریسین پیر	من ترجیح میدهم که فکر کنم بخاراطر عشق است ، این رقت انگیزتر است .
هلیکون	و اطمینان بخشن تر ، مخصوصاً خیلی اطمینان بخشن تر است . این از آن نوع یماری باست که نه بر هوشمندان

ونه بر ابلهان، ترحم نمیکند.

اولین پاتریسین بهر حال، خوشبختانه غمها جاودانی نیستند. آیا شما قادر هستید که بیش از یکسال رنج بکشید؟

من، نه.

اولین پاتریسین هیچکس چنین قدرتی ندارد.
پاتریسین پیر زندگی امکان ناپذیر میشود.

او لین پاتریسین حق بجانب شماست. بینید، سال گذشته من زنم را از دست دادم. خیلی گریه کردم و بعدم فراموش کردم. گاه بگاه غمی دارم. ولی رویه مرتفه چیز مهمی نیست.

پاتریسین پیر طبیعت همه چیزرا خوب جور میکند.
هلیکون با وجود این، وقتی من بشما نگاه میکنم، اینطور احساس می کنم که او موفق نمی شود.

کرآس وارد میشود

اولین پاتریسین خوب؟

کرآس هنوز هیچ.

هلیکون آرام. آقایان، آرام. ظواهر را حفظ کنیم.
امپراطوری رم یعنی ما - اگر ما قیافه هارا بیازیم-
امپراطوری سر را باخته است. حالا موقع اینکار نیست. آه، نه! و برای شروع به صرف چاشت برویم،
امپراطوری وضع بهتری خواهد یافت.

پاتریسین پیر
کرآس
صحیح است . باید طعمه را از بیم سایه رها کرد .
من این جریان را دوست ندارم ولی همه چیز بطرز
بسیار خوبی جریان داشت . این امپراطور بی عیب
ونقص بود .

دومین پاتریسین
اولين پاتریسین
بلی، همانطور بود که میباشد: درستکار و بی تجربه .
اما، آخر شمارا چه میشود؟ برای چه آه و ناله میکنید؟
هیچ چیز مانع ادامه حکومت او نیست . او دروزیلا
را دوست میداشت . راست است ، ولی بالاخره
دروزیلا خواهش بود . همین که با او میخواهد
خودش زیادی بود . اما اینکه رم را بخاطر مرگ
او بهم رسید . این کاریست که دیگر از حد و اندازه
میگنند .

کرآس
مانعی نیست . من این جریان را دوست ندارم و از
این فرار چیزی نمیفهمم .

پاتریسین پیر
اولين پاتریسین
بلی هیچ دودی بی آتش نیست .
به حال مصالح دولت نمیتواند پذیرد که یک زنا با
محارم ، هیئت تراژدی بخود بگیرد . زنا با محارم
بجای خود، ولی محترمانه و پنهانی .

هلیکون
میداید ، زنا با محارم بناقچار همیشه کمی سرو
صدا میکند ، اگر جرأت کنم باید اینطور بگویم
که تخت ترق ترق میکند . وانگهی چه کسی
بشما گفت که موضوع بر سر دروزیلاست ؟

دومنن یانریسن پس برس چیست ؟

هلیکون

حدس بز نید . بخاطر بسپارید که بد بختی همچون ازدواج است . انسان تصور میکند که انتخاب میکند و بعد میبیند که انتخاب شده است . اینطور است و هیچ کاری هم نمیتوان کرد . کالیگولای ما بد بخت است . ولی شاید حتی خود او هم نمیداند چرا ؟ او میبایست خود را در تنگنا احساس کرده واز این روی گریخته باشد . همه ما نیز چنین میکردیم . بینید ، من که با شما حرف میزنم ، اگر میتوانستم پدرم را انتخاب کنم ، بدینا نمیآمدم .

سیپیون وارد میشود .

صحنه دوم

خوب ؟

کرآس

هنوز هیچ . زارعین تصور میکنند دیشب او را در حوالی اینجا دیده اند که در میان طوفان میدویده است .

کرآس بسوی سناتورها بر میگردد ، سیپیون دنبال اوست .

سیپیون درست سه روز تمام است ؟

کرآس

- سیپیون** بلی، من حضور داشتم، بر حسب معمول بدنبال او بودم. او بسوی جسد دروزی بلاپیش رفت. با دوانگشت او را لمس کرد، بعد بنظر آمد که بفکر فرو رفت. چرخی بدور خود زد و با قدمهای منظم خارج شد. از آنوقت در پی او میگردند.
- کرآس** (درحالیکه سرش را تکان میدهد) این پسر خیلی زیاد به ادبیات عشق داشت.
- دومین پاتریسین** این مقتضای سنش بود.
- کرآس** ولی مقتضای مقامش نبود. یک امپراطور هنرمند، این مسئله قابل درک نیست. البته، ما یکی دو تا از اینها داشته‌ایم. بزرگ در همه جا هست. اما دیگران این حسن سلیقه را داشتند که فعالیت خود را با نجام همان وظایف عادی محدود کنند.
- اولین پاتریسین** این اطمینان بخش تر بود.
- پاتریسین پیر** هر کس بکار و پیشه خودش.
- سیپیون** چه میشود کرد کرآس؟
- کرآس** هیچ.
- دومین پاتریسین** صبر کنیم. اگر بازنگردد. باید برای او جانشینی معین کرد. در بین ما امپراطور کم نخواهد بود.
- او این پاتریسین** نه، در ما فقط کمبود شخصیت هست.
- کرآس** و اگر با فکری پریشان و رنجور آمد؟
- اولین پاتریسین** حقیقتاً او هنوز کودک است. ما او را براه راست

میاوریم .

شرا
او لین پاتریسین
کرآس
سبیون

و اگر در برابر استدلال‌گوشی ناشنوا داشت ؟
(میخندید) بسیار خوب ! آیا من در گذشته رساله‌ای
درباره کودتا ننوشتم ؟
البته اگر لزوم پیدا کندا اما من بیشتر دوستدارم
که مرا با کتابها یم راحت بگذارید .
من از شما عذر میخواهم .

خارج میشود .

کرآس
پاتریسین پیر
هلیکون

او رنجید .
او یک کودک است . جوانها همه نسبت به یکدیگر
احساس همدردی دارند .
همدرد باشند یا نه ، بهر حال همچنان پیر میشوند .

یک نگهبان ظاهر میشود : « کالیکولا را در باع
قصر دیده‌اند » همه خارج میشوند .

صحنه سوم

صحنه چند ثانیه خالی میماند . کالیکولا مخفیانه از
در سمت چپ وارد میشود . حالت سرگشته‌ای دارد .
کثیف است . موها یش کاملاً خیس و پاهایش آلوده به لجن
است . چندین بار دستش را بطرف دهانش میبرد . بسوی

آینه میرود و بمجرد آنکه تصویر خودش را در آینه میبیند میایستد. کلمات نامفهومی زمزمه میکند، بعد بطرف راست میرود و مینشیند. زانوهایش از هم جداست و دستهایش در بین زانوها آویزان است. هلیکون از طرف چپ وارد میشود. با مشاهده کالیگولا در منتهی الیه محننه میایستد و در سکوت اورا بدقتمی نگرد میکند. کالیگولا بر میگردد و اورا میبیند. یک لحظه.

صحنه چهارم

(از یک طرف صحنه بسوی دیگر) . سلام ، کابوس .

هلیکون

(با لحن طبیعی) سلام ، هلیکون .

کالیگولا

سکوت

خسته بنظر میرسی ؟

هلیکون

خیلی راه رفتهام .

کالیگولا

بله ، غیبت تو خیلی طولانی شد .

هلیکون

پیدا کردن مشکل بود .

کالیگولا

سکوت

پیدا کردن چه ؟

هلیکون

آنچه را که میخواستم .

کالیگولا

و تو چه چیزی را میخواستی ؟

هلیکون

(همیشه طبیعی) ماه را .	کالیگولا
چه را ؟	هلیکون
بلی ، من ماه را میخواستم .	کالیگولا
آه !	هلیکون
(سکوت . نزدیک میشود .) برای چه ؟	هلیکون
بسیار خوب ! ... یکی از چیزهایی است که من	کالیگولا
ندارم .	.
مطمئناً ، و حالا درست شد ؟	هلیکون
نه ، من نتوانستم آنرا بدست بیاورم .	کالیگولا
این کسل کننده است .	هلیکون
بله ، برای اینست که خسته‌ام .	کالیگولا
یک لحظه .	
هلیکون !	کالیگولا
بله ، کایوس .	هایکون
تو فکر میکنی که من دیوانه‌ام ؟	کالیگولا
تو خوب میدانی که من هر گز فکر نمیکنم . برای	هلیکون
اینکار خیلی بیشتر از آنچه که باید باهوشم .	
بلی ، بالاخره ، اما من دیوانه نیستم و حتی هر گز	کالیگولا
اینقدر عاقل نبودام . فقط ناگهان احساس کردم	
که احتیاج بهغیرممکن دارم . (یک لحظه) اشیاء	
بدین صورتی که هستند ، بنظر من قانع کننده نمی-	
آیند .	

<p>این عقیده‌ایست که نسبتاً شایع است .</p> <p>راست است . اما من اینرا پیش از این نمیدانستم ، حالا میدانم (همیشه طبیعی) . این دنیا ، بدین صورتی که ایجاد شده ، قابل تحمل نیست . از اینروی من به‌ماه ، یا خوشبختی و یا بمزندگی جاوید محتاجم ، به چیزی که شاید دیوانگی باشد ، ولی متعلق به‌این دنیا نباشد .</p> <p>این یک استدلال منطقی است . اما معمولاً[*] نمیتوان آنرا تا آخر حفظ کرد .</p> <p>(درحالیکه بلند میشود ، ولی با همان سادگی .)</p> <p>تو از آن هیچ نمیدانی . اگر هیچ حاصلی بددست نیامده ، برای اینست که هرگز آنرا تا آخر ادامه نداده‌اند . ولی شاید این کافی باشد که انسان تا آخر منطقی باقی بماند .</p> <p>به‌هلیکون نگاه میکند .</p>	<p>هلیکون</p> <p>کالیکولا</p> <p>هلیکون</p> <p>کالیکولا</p>
	<p>من اینرا می‌دانم که توجه فکر میکنم . اینهمه حکایت برای مرگ یک زن ! نه ، این نیست ، راست است ، خیال میکنم بیاد دارم که چند روز پیش ذنی را که دوست میداشتم ، مرد . ولی مگر عشق چیست ؟ چیز بی اهمیتی . این مرگ هیچ است ، من برای تو سوگند میخورم ؛ این فقط</p>

یک نشانه از واقعیتی است که برای من وجود مامرا ضروری کرده است . این حقیقتی است کاملاً روش و کمی احمقانه، که کشف آن دشوار و بردش کشیدن آن سنگین است .

کایوس ، پس این حقیقت چیست ؟
(در حالیکه بایک لحن بی تفاوت صدایش را برمیگرداند .)

انسانها میمیرند و خوشبخت نیستند
(بعد از یک لحظه) بیینم کایوس ، این حقیقتی است که همه با آن ساخته‌اند . بدور خودت نگاه کن ، این فکری نیست که آنانرا از خوردن غذا بازدارد .

(بایک برآشتنگی ناگمانی) بسیار خوب ، برای اینکه پیرامون من ، همه چیز دروغ و باطل است . و من میخواهم که انسان در میان حقیقت زندگی کندا و من خصوصاً من توانانی آنرا دارم که آنانرا بزنند کی در حقیقت وادارم . زیرا میدانم که چه کم دارند . هلیکون . اینها از علم و معرفت بی بهره‌اند و نیازمند معلمی هستند که برآ نجه میگوید آگاه باشد .

کایوس ، از آنجه اکنون بتو میگوییم آزده مشو ، ولی تو ابتدا باید استراحت کنی .

(در حالیکه می‌نشیند و با ملایمت .) این غیرممکن است ، هلیکون ، این دیگر هرگز ممکن نخواهد بود .

برای چه ؟

هلیکون

کالیکولا

هلیکون

کالیکولا

کالیکولا

هلیکون

کالیکولا

هلیکون

کالیکولا	اگر من بخوابم ، چه کسی ماه را بمن خواهد داد ؟
هلیکون	(بعد از یک سکوت) راست است.
کالیکولا	(باسی قابل ملاحظه‌ای برمیخیزد) هلیکون ، گوش کن .
هلیکون	من آهنگ پاها و هیاهوی صداحارا میشنوم ، ساکت بمان و فراموش کن که هما کنون مرا دیده‌ای .
هلیکون	فهمیدم .
کالیکولا	(بطرف درخروجی مبود و برمیگردد) و از تو خواهش میکنم ، بعد از این بمن کمک کنی .
هلیکون	کایوس ، برای کمک نکردن بتو دلیلی ندارم . اما من خیلی چیزها میدانم و چیزهای محدودی توجه مرا برمی‌انگیرد . در چه مورد می‌توام بتو کمک کنم ؟
کالیکولا	در غیر ممکن .
هلیکون	آنچه بتوانم خواهم کرد .
کالیکولا	خارج میشود . کزونیا و سیپیون بسرعت وارد میشوند .
سیپیون	هیچکس نیست . هلیکون تو اورا ندیده‌ای ؟
هلیکون	نه .
کزونیا	هلیکون . آیا واقعاً ، قبل از آنکه بگریزد ، بتوجیزی نگفته بود ؟
هلیکون	من محروم اسرار نیستم . من تماشاجی هستم . این عاقلانه‌تر است .

خواهش میکنم .

گزونیا

کزونیای عزیز، کایوس یک ایده آلیست است، اینرا
همه کس میداند. اینرا هم باید گفت که او خود
هنوز نمیداند. من میدانم و باین خاطر است که بهیج
چیز نمیردازم. اما آگر کایوس شروع بدرک مطلب
کند، بر عکس قادر است که با همین قلب کوچک
ونجیب خود به رکاری دست بزند و خدا میداند که
این برای ما بچه قیمتی تمام شود. اما اجازه نمیدهد،
موقع صرف غذاست!

هلیکون

خارج میشود

صحنهٔ ششم

(با خستگی می‌نشیند) یک نگهبان او را دیده که
می‌گذرد. ولی همه رم، کالیکولا را در همه جا
می‌بینند و کالیکولا در واقع بجز تصور و اندیشه
خویش چیزی نمی‌بیند.

گزونیا

چه اندیشه‌ای؟

سیپیون

سیپیون چگونه من آنرا بدانم؟

گزونیا

دروزیلا؟

سیپیون

چه کسی می‌تواند بگوید؛ ولی این راست است که
او را دوست میداشت. راست است که انسان بستگی

گزونیا

میتواند امروز شاهد مرگ کسی باشد که دیروز او را در میان بازو اش میفرشده است.

(با خجالت) و تو ؟

او، من معشوقه قدیمی هستم .
کزونیا، باید او را نجات داد .

پس تو او را دوست داری ؟

من او را دوست دارم ، او با من خوب و مهربان بود، او را تشویق میکرد و من بعضی از گفته های او را از بر میدام . او بمن میگفت که زندگی آسان نیست ولیکن مذهب، هنر و عشق وجود دارند و ما را بدنبال خود میکشانند. او اغلب تکرار میکرد که رنج دادن دیگران، تنها طریق فریب دادن خویشن است . او میخواست مردی عادل و درستکار باشد . (در حالیکه از جای خود بلند میشود) او یک کودک بود.

بطرف آینه میرود و خود را در آن تماشا میکند.

من هر گز جسم خدائی نداشتم و به این خداست که امروز میخواهم توسل جویم . برای اینکه کایوس را بمن بازگرداند .

کالیکولا وارد میشود . با مشاهده کزونیا و سیپیون تأمل میکند و بعقب میرود . در همان لحظه از طرف مقابل پاتریسین ها و پیشکار قصر وارد میشوند . شگفتزده

سیپیون

کزونیا

سیپیون

کزونیا

سیپیون

کزونیا

کزونیا

توقف میکند . کزونیا برمیگردد . او سبیبون بسوی
کالیکولا میدوند . او با یک اشاره آنها را متوقف میکند .

صحنهٔ هفتم

(با صدای نامطمئن) ما ... ما در پی تومیکشیم، سزار.	پیشکار
(با صدای کوتاه و تغییر یافته) می بینم .	کالیکولا
ما ... یعنی ...	پیشکار
(با خشونت) چه میخواهید ؟	کالیکولا
سزار، ما نکران بودیم .	پیشکار
(در حالیکه بطرف او میرود) بجه حقی ؟	کالیکولا
اها ... (ناگهان ملهم شده و بسرعت) وبالاخره، بهر حال تومیدانی که باید بچند مسئله درخصوص خزانه دولتی رسیدگی کنی .	پیشکار
(که نمیتواند جلوی خنده خود را بگیرد) خزانه ؟ ولی	کالیکولا
راست است ، ببینم ، خزانه اساس و سرمايه است .	
مسلمًا ، سزار .	پیشکار
(همشه با خنده به کزونیا) عزیزم ، مگرنه ، خزانه خیلی با اهمیت است؟	کالیکولا
نه ، کالیکولا ، این یک مسئله فرعی است .	کزونیا
ولی برای اینست که تو از آن هیچ نمیدانی . خزانه دارای فایده بسیار است . همه اینها دارای	کالیکولا

اهمیت است. مالیه، اخلاق عمومی، سیاست خارجی،
تهیه سوروسات قشون و قوانین ارضی! بتومیگویم،
همه اینها مسائل اساسی است، همه اینها در یک ردیف
هستند. عظمت رم و بحرانهای درد مفاصل تو، آدا من
بهمه این امور خواهم پرداخت، پیشکار! کمی بمن
کوش کن.

ما بتو گوش میدهیم.

پاتریسین ها خارج می شوند.

پیشکار

کالیگولا

پیشکار

کالیگولا

نو بمن وفاداری، اینطور نیست؟
(با لحنی سرزنش آمیز) سزار!
بسیار خوب من میخواهم طرحی را بتو واگذارم.
ما در دو مرحله سیاست اقتصادی را زیرور خواهیم
کرد. خزانه دار... وقتی پاتریسین ها خارج شوند،
من برای تو شرح خواهم داد.

پاتریسین ها خارج می شوند.

صحنه هشتم

(پهلوی کزو نیا می نشینند.) خوب گوش کن. در مرحله
اول کلیه پاتریسین ها، کلیه مردم امپراطوری که ثروتی

کالیگولا

در اختیار دارند - بسیار و کم آن تغییری نمیکند -
اجباراً باید فرزندان خود را از ارث محروم کرده
و فوراً بنفع دولت وصیت کنند.

ولی ، سزار ...

پیشکار

هنوز حرف من تمام نشده است . بعلت احتیاجات
خود ، ما این اشخاص را طبق فهرستی که مستبدانه
تدوین میشود خواهیم کشت . در موقع مناسب ،
ما باز هم خواهیم توانست که مستبدانه این حکم را
تغییر داده ، و خود را وارث قرار دهیم .

کالیگو لا

(در حالیکه خود را بکنار میکشد) ترا چه میشود ؟
(خونسرد) حکم اعدام ، در واقع ، واجد هیچگونه
اهمیتی نیست . و یا بهتر بگویم ، همه این اعدامها
دارای اهمیتی مشابه هستند و همین امر موجب
میشود که هیچ اهمیتی نداشته باشند . و انگهی اینها
همه یکسان ، هر یک باندازه دیگری گناهکارند .
علاوه بخاطر بسیار ید که اموال همشهریان را مستقیماً
دزدیدن بیش از بالا بردن مالیاتهای غیرمستقیم بروی
آذوقه ای که مردم نمیتوانند از خرید آن چشم پوشند
دور از اخلاق نیست . حکومت کردن ، دزدیدن است ،
اینرا همه کس میداند . ولی هر کس راه و روشی
دارد . من ، شخصاً آشکارا خواهم دزدید . این
عایدات کوچک شمار اتفاقی خواهد داد (به خزانه دار با

گزو نیا

کالیگو لا

خشونت) تو این احکام را بدون تأخیر به اجرامیگذاری،
وصیتمانه‌ها امشب توسط همه ساکنین رم، وحداً کثر
تا یکماه توسط همه مردم ولایت با مضا خواهد رسید.
پیکها را روانه کن .

پیشکار سزار ! تو فکر نمی‌کنی که ...

بله ، خوب بمن گوش کن ، اگر خزانه واجد اهمیت
است، پس زندگی انسان فاقد آنست . این واضح است.
کسانی که چون تو فکر می‌کنند ، باید این استدلال
را پیذیرند و زندگی خود را بمنزله هیچ بشمارند،
زیرا پول را بمنزله همه چیز می‌شمارند. معذلك من
تصمیم گرفته‌ام که منطقی باقی بمانم، چون قدرت در
دست من است . می‌بینید که این منطق به چه قیمتی
برای شما تمام می‌شود . من تنافض گوئی و تنافض
گویان را از میان برخواهم داشت ، واگر لازم باشد
از تو شروع خواهم کرد .

پیشکار سزار ، در حسن نیت من تردیدی نیست . برای تو
سوگند می‌خورم .

و نه در مال من ، تو میتوانی این را از من پیذیری .
بدلیل آنکه من رضایت میدهم که با کمال میل و
رغبت نظریه ترا پیذیرم و خزانه را محل توجه قرار
دهم، خلاصه از من تشکر کن . چون من در بازی تو
وارد می‌شوم و با ورق‌های توبازی می‌کنم. (یک لحظه

و با آرامش) وانگهی طرح من بدلیل سادگی آن ،
که بهر نوع مشاجره و اختلاف پایان میدهد ، نبوغ-
آمیز است. تو سه ثانیه مهلت داری که ناپدیدشوی.
من میشمارم ، یک ...

پیشکار خارج میشود .

صحنه نهم

من ترا بزحمت میشناسم . این یک شوخی است ،
مگر نه ؟

نه کاملاً ، کزونیا ، این تعلیم و فربیت است .
کایوس ! این ممکن نیست !
مخصوصاً !

من منظور ترا درک نمی کنم .
مخصوصاً ! موضوع بر سرچیزهایی است که ممکن
نیست . یا بعبارت بهتر ، بر سر ممکن نمودن چیز-
های ناممکن است .

ولی این یک بازیست که انتها ندارد ، این سرگرمی
یک دیوانه است .

نه ، سیپیون . این تقوای یک امپراطور است (باحالتی
خسته به عقب خم میشود) من بالاخره مورد استفاده

کزونیا

کالیکولا

سیپیون

کالیکولا

سیپیون

کالیکولا

سیپیون

کالیکولا

قدرترا دریافتمن و آن فرصتی برای بدست آوردن
ناممکن است . امروز و در همه روز کارآینده ،
آزادی من دیگر دارای حد و مرزی نمیشناشد .
(غناک) کایوس ، من نمیدانم که آیا باید از این
موضوع خوشحال بود .

من هم نمیدانم ، ولی تصور میکنم که باید با آن
زندگی کرد .

کرآس وارد میشود .

گزونیا

کالیکولا

صحنه دهم

من خبر بازگشت ترا شنیدم . من برای سلامتی تو
دعا میکنم .

سلامتی من از تو تشکر میکند . (یک لحظه و ناگهان)
برو ، کرآس ، من نمیخواهم ترا بینم .
کایوس ، من تعجب میکنم .

تعجب مکن ، من ادب را دوست ندارم و نمیتوانم
فریبها و دروغها یشان را تحمل کنم ، اینها برای این
حرف میزند که گفته های خود راشنوند ، اگر
بحرفهای خود گوش میکردند می فهمیدند که هیچ
نیستند و دیگر نمیتوانستند حرف بزنند . بروید ،

کرآس

کالیکولا

کرآس

کالیکولا

دست بردارید . من از گواهان دروغین بیزارم .
اگر ما دروغ میکوئیم ، اغلب نا آگاهانه وغیرعمد
است . من بربیگناهی رأی میدهم .

کرآس

دروغ هر گزبری از گناه نیست و دروغ شما با شخص
و اشیاء اهمیت میدهد و این همانچیزی است که من
نمیتوانم برشما بینخشم .

کالیکولا

و با وجود این ، اگر میخواهیم در این دنیا زندگی
کنیم ، باید بخوبی از آن دفاع کنیم .

کرآس

دفاع ممکن ، این دعوی مورد قبول است . این دنیا
بدون اهمیت است و هر کس که این مسئله را دریابد ،
آزادی خودرا بدست میآورد (بلند میشود) و بخصوص
من برای این از شما بیزارم که آزاد نیستید . در تمام
امپراطوری این تنها من هستم که آزادم . شادی
کنید ، بالاخره برای شما امپراطوری آمد که بشما
آزادی را تعلیم دهد . برو ، شرآ و توهـم سپیبون ،
دوستی مرا بخنده میاندازد ، بروید بهدم خبر بدھید
که بالاخره آزادی او ، باو باز گردانده شد و با آن
آزمایش بزرگی آغاز شد .

کالیکولا

آنها خارج میشوند . کالیکولا رویش را بر گردانده
است .

صحنهٔ یازدهم

کزونیا
کالیگولا
کزونیا
کالیگولا
کالیگولا
کزونیا
کالیگولا
کزونیا
کالیگولا
کزونیا
کالیگولا
کزونیا
کالیگولا
کزونیا

تو گرید می‌سکنی ؟
بلی ! کزونیا.

ولی آخر ، چه چیزی تغییر کرده ؟ اگر این راست
است که تو دروزیلا را دوست میداشتی ، تو مرا و
خیلی زنهای دیگر را هم در همان موقع با او دوست
میداشتی . این کافی نبود . برای اینکه مرگش ترا
سه روز و سه شب در صحره را سرگردان کرده و با
چنین سیماهی خصم‌هایی بازآورد .

(رویش را از نو بسوی کزونیا برگردانده .)

دیوانه . کی با تو از دروزیلا حرف میزند ؟ تو
نمیتوانی تصور کنی که یک مرد بخاطر چیز دیگری
جز عشق بگرید ؟

بیخش کایوس ، من سعی می‌کنم که آنرا بفهمم .

مردان گردید می‌کنند برای اینکه اشیاء آنطور که
باید نیستند . (کزونیا بطرف او می‌رود) بگذار ،
(کزونیا خود را کنار می‌کشد) اما پهلوی من بمان .

من هرچه تو بخواهی می‌کنم (می‌نشینند) در سن من
انسان میداند که زندگی خوب نیست . ولی اگر بدی

در روی زمین هست چرا باید خواستار افزون کردن
آن شد ؟

تو نمیتوانی بفهمی . چه اهمیتی دارد ؟ شاید من از این وضع رهائی یابم . ولی احساس میکنم که در من موجودانی بی نام و نشان بحر کت درمی آیند . من در مقابل آنها چه کاری می توانم بکنم ؟ (جرف او برمیگردد) اوه ! کزو نیا . من میدانستم که میتوان ناامید شد ، ولی نمیدانستم که این لفت چه مفهومی دارد . من مثل همه مردم تصور میکردم که یک بیماری روحی است ، ولی خیر ، این جسم است که درد میکشد ؛ پوستم ، سینه ام ، اعصابم رنجم میدهند . سرم پوک و نهی است و دلم بهم میخورد ، از همه وحشتنا کتر این طعمی است که در دهان دارم . نه خون ، نه مرگ ، نهتب ولی ترکیبی از همه اینها با هم ، فقط کافیست زبانم را تکان دهم تا همه چیز بر نگاه سیاه درآید و موجودات از من متفرق شوند . چقدر سخت است . چقدر تلغخ است یک انسان شدن !

باید خواهد بود ، مدت‌ها خواهد بود ، خود را رها کرد و دیگر فکر نکرد . من مراقب خواب تو خواهم بود . وقتی بیدار شوی ، دنیا برای تو طعم خود را باز - خواهد بافت . آنوقت قدرت خود را برای بهتر

کالیکولا

کزو نیا

دوست داشتن آنکه هنوز هیتواند وجود داشته باشد
بکاربر. آنچه ممکن هست نیز شایستگی آنرا دارد
که فرصتی باو داده شود .

ولی، بایدمیل بخواب داشت . باید تسلیم فراموشی
شد ، این دیگر ممکن نیست .

این همان چیزیست که بانتهای رنج و خستگی تصور
می‌شود. زمانی می‌آید که انسان دستی تو افرا بازمی‌یابد.

اما باید دانست که آنرا در کجا قرارداد . و تومی-
خواهی که این دست قوی به چه درد من بخورد و این
قدرت، بدین شکفت‌انگیزی به چه کارمن آید، اگر
نتوانم نظم اشیاء را تغییر بدهم ، اگر نتوانم کاری
کنم که خورشید در مشرق غروب کند ، که رنج و
محنت کاهش یابد ، که دیگر موجودات نمیرند ،
خواهیدن و بیدار ماندن هردو بی‌تفاوت است . اگر
من در نظم این جهان تأثیری نداشته باشم .

ولی این دعوی برابری با خدایان است ، من دیوانگی
بدتر از این نمی‌شناسم .

تو هم ، توهمندی دیوانه تصور می‌کنی . با وجود این
یا که خدا چیست که من بخواهم با او برابری کنم ؟
آنچه که من امروز ، با همه نیروی خود آرزو می‌کنم ،
ما فوق خدایان است. من تسخیر آن ملک شاهنشاهی
رابعهده می‌کیرم که غیرممکن بر آن پادشاه است .

کالیکولا

کزوپیا

کالیکولا

کزوپیا

کالیکولا

کزونیا تو نمیتوانی کاری کنی که آسمان ، آسمان نباشد، که
یک صورت زیبا زشت شود و یک قلب انسانی ،
عاری از احساس .

کالیگولا (با شور و هیجانی افزون شونده) من میخواهم آسمان
و دریا را بهم آمیزم ، زشتی و زیبائی دا بهم رسازم
و از درد و محنت خنده برجهانم .

کزونیا (جلوی او ایسناده ، النماں کنان) خوب و بد وجود
دارد، چیزی که بزرگ و چیزی که پست است، درست
و نادرست . من برای تو قسم میخورم که همه اینها
تفعیر نخواهد کرد.

کالیگولا (همانطور) اراده من به تغییر آن قرار گرفته . من باین
قرن برای راهدیه خواهم کرد و هنگامیکه همه چیز
در یک سطح واقع شد ، ناممکن بالاخره ، بر روی
زمین و ماه در میان دستهای من . آنوقت، شاید خود
من، نیز بصورت و حالت دیگری تغییر یابم و دنیا هم
به مرأه من . در آنصورت بالاخره مردم خوشبخت
خواهند شد .

کزونیا (دریک فریاد) تو نمیتوانی عشق را انکار کنی .
کالیگولا (برآشته با صدائی سرشار از خشم .) عشق ، عشق
، کزونیا ! (شاههای او را گرفته و تکانش میدهد) من
فهمیدم که هیچ نیست ، حق بجانب آن یکی است ،
خرانه ! تو خوب شنیدی چه کفت؟ اینطور نیست ؟

همه چیز با این شروع میشود، آه! حالاست که من بالآخر مزندگی خواهم کرد! زندگی کردن، کزو نیا، زندگی کردن . مخالف دوست داشتن است. این منم که بتو میگویم و این منم که ترا باین جشن می - پایان میخوانم، بیک محکمه عمومی ، به زیباترین نمایشها . و برای من جمعیت لازم است، تماشاجی ها، فربانی ها و گناهکاران .

بروی سنج میپرد و شروع بکو بیدن میکند. لحظه ای توقف و دوباره با ضربات سریع میگوبد .

(هنوز در حال کو بیدن) گناهکاران را وارد کنید، برای من گناهکار لازم است، واينها همه گناهکارند . (هنوز میگوبد) من میخواهم که محکومین به مرگ را وارد کنند. تماشاجی، من میخواهم تماشاجی داشته باشم ! قضاط، گواهان ، متهمین ، همه از پيش محکومند . آه! کزو نیا . من با آنها آنچه را که هر گز ندیده اند ، نشان خواهم داد، تنها مردآزاد این امپراطوری !

کالیکولا

با آهنگ سنج ، قصر کم کم . پر از هیاهو میشود. کالیکولا میخندد و هنوز میگوبد. نگهبانان داخل میشوند و بعد خارج میشوند .

(در حال بکه میگوبد .) و تو، کزو نیا، تو از من اطاعت

خواهی کرد، توهیشه بمن کمک خواهی کرد، این خارق العاده خواهد بود، کزونیا، قسم بخور که بمن کمک کنی .

(سرگردان ، درمیان دوسر به سنج) من احتیاج ندارم
قسم بخورم ، چون دوست دارم .

(با همان بازی) تو هر چه من بتو بگویم خواهی کرد .

(با همان بازی) هر چه ، کالیکولا ، اما بس کن .

(همیشه میکوبد) تو بیرحم خواهی شد .
(اشک ریزان) بیرحم .

کالیکولا (با همان بازی) سرود تسکین ناپذیر .
تسکین ناپذیر .

(با همان بازی) تو هم رنج خواهی برد .
آری ، اما من دیوانه میشوم .

پاتریسین‌ها وارد شده‌اند و به مراء آنان مردمان قصر . کالیکولا ضربه آخری را میزند ، تخامق خود را بلند میکنند بطرف آنان بر میگردد و آنها رامیخوانند .

(دیوانه‌وار) همه بیائید نزدیک شوید من بشما فرمان میدهم که نزدیک شوید (پایش را محکم بر زمین میکوبد) این یک امپراتور است که میخواهد شما نزدیک شوید (همگی با ترس و وحشت بسیار بجلو می‌آینند) .

کزونیا

کالیکولا

کزونیا

کالیکولا

کزونیا

کالیکولا

کزونیا

کالیکولا

کزونیا

کالیکولا

زود بیائید و حالا ، کزو نیا نزدیک شو :

دست او را میگیرد و او را بنزدیک آینه میبرد ،
و با حدت و خشم ، مثل آنست که تصویری را از
سطح صیقلی ، با تخاماق پاک میکند . میخندد .

می بینی ، دیگر هیچ ، هیچ خاطره ای باقی نیست ،
همه چهره ها میگریزنند ! هیچ ، دیگر هیچ ، و تو
میدانی که چه باقی مانده است ؟ باز هم نزدیک
شو ، نگاه کن ، نزدیک شوید ، نگاه کنید .

با ژستی دیوانهوار ، جسورانه در مقابل آینه
میایستد . و با وحشت در آینه مینگرد .

کالیکولا !

کزو نیا

لحن خود را تغییر میدهد . انگشت خود را بروی آینه
میگذارد و با نگاهی دفعتاً خیره ، با صدائی پیروزمندانه
کالیکولا ! کالیکولا .

پرده میافتد .

پردهٗ دوم

صحنہ یکم

پاتریسین‌ها به نزد کر آس گرد آمدہ‌اند .

اولین پاتریسین او به مقام و شخصیت ما توهین می‌کند .

موسیوس از سه سال پیش !

پاتریسین پیر او مرا زن کوچولو مینامد، مرا تا بعد مرگ مورد
تمسخر قرار میدهد !

موسیوس از سه سال پیش !

اولین پاتریسین همه شب . هنگامیکه در صحراء بگردش می‌رود ، ما
را بدور تخت روانش میدوآند !

دولین پاتریسین بما می‌گوید که در یدن برای سلامتی مفید است .
موسیوس از سه سال پیش !

پاتریسین پیر عذری ، برای این وجود ندارد .
سومین پاتریسین نه ، اینرا نمیتوان بخشد .

اولین پاتریسین پارٹیسیوس ، او اموال ترا ضبط کرده ؛ با سیپیون ، او

پدر ترا کشته؛ او کتاویوس او زن ترا ربوده و حالا در فاحشه خانه خود بکار واداشته، لپیدوس، او پسر ترا کشته. آیا شما همه اینها را تحمل می‌کنید؟ راجع به من، من انتخاب را کرده‌ام. در میان خطری که باید با آن مواجه شد و این زندگانی غیرقابل تحمل که در عجز و وحشت می‌گذرد، من نمیتوانم تردید کنم.

با کشتن بدرم، او برای من انتخاب کرده است. آیا باز هم تردید می‌کنید؟

ما با تو هستیم. او جایگاه ما را در سیرک به مردم بخشیده و ما را بمنازعه با توده مردم واداشته تا بعد از آن میتواند ما را بهتر مجازات کند.

او بیغیرت است.

بی ناموس است.

بازیگر است.

ناتوانی جنسی دارد.

چهارمین پاتریسین از سه سال پیش!

هیاهو و آشوب نامنظم. سلاحها را بدست گرفته تکان میدهند. یک میز بر می‌گردد. همه بسوی در خروجی هجوم می‌آورند. ولی کرآس خونسرد وارد می‌شود و این جهش را متوقف می‌کند.

صحنه دوم

- کرآس سومین پاتریسین
- کجا چنین میدوید ؟
به قصر
- کرآس اولین پاتریسین
- من درست فهمیدم ، اما تصور میکنید که میکذارند
داخل شوید ؟
- کرآس اولین پاتریسین
- مسأله کسب اجازه در میان نیست .
- کرآس اولین پاتریسین
- شما یکدفعه چه رشید شدهاید ! لااقل من میتوانم
اجازه بگیرم که درخانه خودم بنشینم ؟
- کرآس سومین پاتریسین
- دررا میبندند ، کرآس بطرف میزی که سرنگون
شده میرود و بریکی از گوشهای آن مینشیند .
در ضمن آنکه دیگران بطرف او برمیگردند
- کرآس سومین پاتریسین
- دوستان من ، این کار ، آنقدر هم که شما تصور می -
کنید آسان نیست ، ترسی که شما احساس میکنید
نمیتواند جایگزین شهامت و خونسردی شود . هنوز
وقت اینکار نرسیده است .
- کرآس سومین پاتریسین
- اگر تو با ما نیستی ، برو ، ولی زبانت را نگهدار .
با وجود این من تصور میکنم که باشما هستم ، لکن
دلایل ما مشترک نیستند .
- کرآس سومین پاتریسین
- پرحرفی ، کافیست !

کرآس بلی، پر حرفی کافیست. من میخواهم که این مسائل روشن شود، زیرا اگر من با شما هستم، بهمان مقصد و منظور شما نیستم. بهمین جهت است که روش شما بنظر من مناسب نیست. شما دشمن واقعی خود را نشناخته‌اید. شما انگیزه‌های او را حقیر می‌پندارید. او هر انگیزه‌ای که دارد عظیم است و شما بسوی نیستی خود می‌شتابید. بدواناً بدانید که اورا همانطور که هست بینید، بهتر خواهد توانست با او مبارزه کنید.

سومین پاتریسین ما او را همانطور که هست هی بینیم، دیوانه ترین جباران!

کرآس این مسلم نیست، ما با امپراطوران دیوانه آشنازی داریم، اما این یکی باندازه کافی دیوانه نیست. و آنچه که در وجود او مرد متغیر می‌کند، اینست که او خود میداند که چه میخواهد.

اولین پاتریسین او مرگ همه ما را میخواهد.

کرآس نه، زیرا که این یک مسئله فرعی است. و او قدرت خود را در خدمت شهوتی می‌گمارد که بالاتر و مهلك. ترا از اینست، او هارا با عمیق ترین احساساتمان، تهدید می‌کند. بدون شک، در مملکت ما این نخستین بار نیست که یک مرد قدرت نامحدودی را در اختیار دارد، لکن این نخستین بار است که آنرا

بطور نامحدود ، تا بمرحله نفي انسان و جهان بكار ميبرد . اينست آنچه در او مرآ بوحشت مياندازد و من ميخواهم که با آن مبارزه کنم . هردن چيز بي اهميتي است و در موقعیکه لزوم پيدا کند، من شهامت آنرا خواهم داشت . ولی شاهد از ميان رفتن مفهوم اين زندگي و نابودي دليل هستي خود بودن، اينست آنچه قابل تحمل نيست ، بدون دليل نمیتوان زندگي کرد .

اولين پاتريسين

بلی ، من در آن با شما شريك خواهیم شد ، ولی بدانيد که اين بهواخواهی از شما در مقابل تحقيرهای ناچيزی که دیده ايد ، نیست . بمنظور مبارزه بر عليه نظریه شگرفی است که پیروزی آن بمعنای پایان کار دنيا خواهد بود . من نمیتوانم اینرا پذيرم که شما مورد تمسخر واقع شويد، من نمیتوانم قبول کنم که کاليکولا آنچه را که آرزوی انجامش را دارد و همه آنچيزهای را که در تصور و خيال خويش ابداع ميکند ، عملی سازد. او فلسفه خود را با جسد تبدل ميکند و از بد بختی ما ، اين فلسفه ايست که غيرقابل انتقاد است . باید بشدت کويد و قتیکه نمیتوان مجاب کرد .

سومين پاتريسين

دراينصورت ، باید دست بكار شد .

کرآس

باید دست بکار شد . ولی شما این قدرت ستمگر را
که در اوج نیرومندی است ، در برخورد رو در رو ،
ویران نخواهید کرد . با ظلم واستبداد میتوان مقابله
کرد ، ولی با خباتی که از نفع و غرض عاری است ،
باید خدعاً و نیرنگ بکار برد . باید آنرا در همان
جهت خود پیش راند و منتظر ماند تا که این منطق
بدیوانگی انجامد . من اینجا جز براستی سخن
نکنم ، ولی باز هم یکبار دیگر بدانید که من جز
برای زمانی معین با شما نیستم ، بعد از آن من بهیچ
یک از مقاصد شما خدمت نخواهم کرد . من فقط
مشتاق بازیافتن آرامش درجهانی هستم که از نو بهم
بیوند یافته باشد . این جاه طلبی نیست که مرا وادر
باقدام میکند ، بلکه این یک ترس منطقی است .
وحشت از این تفزل غیرانسانی که زندگی من در
برا برآن هیچ است .

اولین پاتریسین

(در حالیکه بجلو می‌اید .) من تصور میکنم که فهمیدم ،
یا تقریباً بیشتر گفته‌های ترا درک کردم . ولی اصل
اینست که توهمند چون ما معتقدی که پایه‌های اجتماع
ما متزلزل شده است . برای ما چون شما نیست ،
قبل از هر چیز مسئله اخلاق در میانست ، خانواده
میلر زد ، احترام کار از میان رفته ، کفر سراسر مملکت
را گرفته ، تقوی ها را بیاری خویش میخواند آیا

نداشتن آنرا نشینیده خواهیم کرفت؟ هم بیمانها، بالاخره
شما قبول میکنید که پاتریسین ها مجبور باشند هر
شب بدوز تخت روان سزار بدونند؟

پاکریسین پیر	اجازه میدهد که آنها را «خانم عزیز» بنامند ؟
سومین پاکریسین	که زنها یشان را از دستشان بگیرند ؟
دومین پاکریسین	و فرزندانشان را ؟
موسیوس	و پولشان را ؟

کرآس، تو خوب صحبت کردی ، و همچنین خوب
کردی که مارا آرام کردی. هنوز برای دست بکارشدن
خیلی زود است : توده مردم ، هنوز با ما مخالفت
خواهند کرد . میخواهی که با ما در کمین فرصت
قاطع باشی ؟

کرآس بلی ، بگذاریم کالیکولا ادامه دهد ، بر عکس ، به پیشرفت او در این راه کمک کنیم . دیوانگی اورا سازمان دهیم . روزی خواهد آمد که او در مقابل یک امپراطوری پس از مردگان و اقوام مردگان تنها خواهد ماند .

غیریودسته جمعی، صدای شپور از بیرون، سکوت.
بعداز دهان به دهان یک اسم :

کالیکوولا۔

صحنه سوم

کالیکولا و کزونیا و بدنبال آنها هلیکون و سربازان وارد میشوند . صحنه بیصدا . کالیکولا میایستد و به توطئه چیان نگاه میکند . در سکوت از یکی بسوی دیگری میرود . حلقه زلف یکی را منظم میکند . و برای نظاره کردن دیگری خود را کنار میکشد . باز هم آنها را نگاه می - کند . دستش را بروی چشمها یش میکشد و بدون آنکه کلمه بگوید خارج میشود .

صحنه چهارم

کزونیا ، با لحنی تمسخر آمیز ، در حالیکه به -
بی نظمی اشاره میکند .

شما با هم نزاع میکردید ؟
ما با هم نزاع میکردیم .

کرآس

کزونیا ، با همان لحن

و برسر چه نزاع میکردید ؟
برسر هیچ نزاع میکردیم .
پس ، حقیقت ندارد ؟

کرآس

کزونیا

کرآس	چه چیزی حقیقت ندارد ؟
کزوپنیا	شما با هم تزاع نمیکردید .
کرآس	پس ، تزاع نمیکردیم .
کزوپنیا	(لبخند زنان) شاید بهتر این باشد که اطاق منظم شود ، کالیکولا از بی نظمی متنفر است .
هلیکون	(به پاتریسین پیر) شما بالاخره این مرد را از کوره بدر میبرید .
پاتریسین پیر	ولی آخر ما باو چه کرده ایم ؟
هلیکون	مخصوصاً ، هیچ ، تا بدین حدمه ممل بودن عجیب است .
هلیکون	این بالاخره تحمل ناپذیر میشود . خودتان را بجای کالیکولا بگذارید . (یک لحظه) طبیعتاً ، شما یک کمی توطئه میکردید ، اینطور نیست ؟
اوین پاتریسین	ولی این دروغ است ، بیینم . پس اوجه گمان می - کند ؟
هلیکون	او گمان نمیکند : او آنرا میداند . ولی من تصور می کنم که در واقع ، او خود کمی آنرا آرزو می - کند . برویم ، به اصلاح این بی نظمی کمک کنیم .
	آنها شروع بکار میکنند . کالیکولا وارد می شود و بدقت آنها را نگاه میکند .

صحنهٔ پنجم

(کالیگو ، به پاتریسین پیر)

سلام ، خاصم عزیز (بدیگران) کرآس ، من تصمیم
گرفته‌ام که در منزل تو تجدید قوا کنم . موسیوس ،
من بخودم اجازه داده‌ام که از همسر تو دعوت کنم .

پیشکار دستها یش را بهم می‌کوبد ، یک غلام
وارد می‌شود ، ولی کالیگولا او را متوقف می‌کند .

یک لحظه ! آقایان ، شما میدانید که مالیه دولت
 فقط با ینجهت برسر پا مانده بود که با آن وضع عادت
 کرده بود . از دیروز ، دیگر عادت بتنهائی برای
 اینکار کافی نیست . بنابراین من در این اضطرار
 غمانگیز هستم که دایره کارمندانم را متراکم کنم .
 با یک روح گذشت وفاداری که من اطمینان دارم
 شما از آن تقدیر خواهید کرد ، من تصمیم گرفته‌ام
 که از تعداد خدمتکزارانم بکاهم ، تنی چند از
 غلامان را آزاد کنم و شما را بخدمت خود بگمارم .
 مایل هستید که می‌زرا چیده و بر سر آن خدمت
 کنید ؟

سناتورها بیکدیگر نگاه می‌کنند و مردد هستند

هلیکون بجنید، آقایان، یک جو همت. و انگهی خواهد
دید که فرودآمدن از نردهان اجتماع، از صعود کردن
بر آن آسانتر است.

ساتورها با تردید جابجا میشوند.

کالیکولا (به کزوپیا) کیفری که برای غلامان تبلیغ معین شده
چیست؟
تازیانه، تصور میکنم.

(ساتورها شتاب میکنند و با ناشیگری شروع به-
گذاشتن میز کرده‌اند.)

کالیکولا کمی دقت، نظم و ترتیب، مخصوصاً نظم و ترتیب!
(به هلیکون) بنظرم که دست و پایشان را گم
کرده‌اند؟

هلیکون در حقیقت، اینها جز از برای زدن یا فرمان دادن،
هر گز دستی نداشته‌اند. باید حوصله کرد، همه‌اش
اینست. برای ساتور نمودن شخص یک روز و برای
تبديل نمودن او به یک کارگر ده‌سال وقت لازم است.
ولی من از آن میترسم که برای تبدیل نمودن یک
ساتور به یک کارگر بیست سال لازم باشد.

هلیکون با این همه موفق می‌شوند. بعقیده من ذوق واستعدادش
رادارند! بند کی به ایشان می‌براzd. (یک ساتور عرق

خود را پاک می‌کند) نگاه کن، حتی شروع به عرق ریختن
کرده‌اند، این یک مرحله است.

خوب، خیلی هم توقع نداشته باشیم، آنقدر هم بد-
نیست. وانگهی، در پیش گرفتن عدل و انصاف برای
یک لحظه همیشه خوب است. راجع به عدالت، باید
عجله‌کنیم: یک حکم اعدام در انتظار من است. این
از اقبال رو فیوس است که من باین زودی گرسنه
شده‌ام (محرم‌ماه) رو فیوس شوالیه ایست که باید بمیرد
(یک لحظه) شما از من تمیپرسید که چرا او باید بمیرد؟

کالیکولا

سکوت عمومی، در طی این مدت غلامان اغذیه را
آورده‌اند.

با خوش خلقی

بگذریم، می‌بینم که شما بـا فهم و فراست شده اید
(یک زیتون می‌جود) شما بالآخره فهمیدید که برای
مردن، لزومی ندارد که شخص حتماً هر تک عملی
شده باشد.

سر بازان، من از شما راضی هستم. اینطور نیست
هلیکون؟

از جویدن بازمی‌ایستد و باحالتی مسخره به مهمانها
نگاه می‌کند.

مساما، با چه ارتشی! اما اگر توعقیده مرا بخواهی

هلیکون

اینها حالا خیلی فهیم و زیرک شده اند و دیگر
نمی خواهند بجنگند ، اگر بازهم پیشرفت کنند ،
امپراطوری منهدم می شود !

کالیکو لا
عالی . ما استراحت خواهیم کرد . بینم ، آزادانه
به نشینیم . تشریفات لازم نیست . با اینهمه . این
روفیوس خوش اقبال است ، ومن مطمئنم که این مهلت
کوتاه راقدر نمیداند . با وجود این ، چند ساعت از
دست مرک بدربدن ، غیرقابل تقویم است .

او می خورد ، دیگران هم همینطور . واضح است که
کالیکو لا بر سر میز ناراحت نشسته است ، بی ملاحظه
و رو در بایستی هسته های ذیتون را در بشقاب پهلو -
دستی هایش می اندازد ، تفاله های گوشت را در
 بشقاب تف می کند . گرچه دندانها یعنی را باناخن
 خلال می کند و سرش را با خشم وحدت می خاراند .
 با اینهمه کاملاً نمایان است که در طی این مدت
 براحتی تمام رفتار می کند .

ولی ناگهان از خوردن دست می کشد و به یکی از
 مدعوین ، لپیروس ، با سماجت خبره می شود .
 با خشونت .

توبد خلق و عبous بنظر می آئی . آیا برای اینست که
 من پسر ترا کشته ام ؟

لیپدوس
کالیکو لا
(با گلوی فشرده) نه ، کایوس ، بر عکس
(بشاش) بر عکس ! آه ! که چقدر من دوست میدارم

که صورت، غم و درد قلب را تکذیب کند. چهره تو
غمناک است، امادل تو؟ برعکس، اینطور نیست،
لپیدوس؟

(بی محابا) برعکس، سزار.

لپیدوس

(پیش از پیش خوشبخت) آه! لپیدوس، هیجکس در نزد
من از توعزیز تر نیست، باهم بخندیم، میخواهی؟
و برای من حکایت خوبی نقل کن.

(که از جرأت خود خوش بین شده است) کایوس!

لپیدوس

خوب، خیلی خوب. پس من نقل خواهم کرد.
ولی تو خواهی خندید، اینطور نیست، لپیدوس؟
(نگاه شرور) این فقط برای پسر دومت خواهد بود.
(از نوباب خنده) و آنگهی، تو بد خلق نیستی. (او میآشامد)
بعد بالحن دیکته کردن) به... به... بیینم، لپیدوس
(با خستگی) برعکس، کایوس.

کالیکولا

چه بهتر، (میآشامد) حالا، گوش کن. (در بحر خیال
فرو رفته) زمانی امپراطور بد بختی بود که هیجکس
اور ادوست نداشت. او، که لپیدوس را دوست می داشت
جوانترین پسر او را کشت تا که این محبت را از قلبش
بر باید. (باتغیر لحن) طبیعتاً این حقیقت ندارد.
مضحک نیست؟ تو نمیخندی؟ هیجکس نمی خندد؟ پس
گوش کنید. (با یک خشم ناگهانی) من میخواهم که
همه بخندند، تو لپیدوس، و همه آنها دیگر. بلند

لپیدوس

کالیکولا

شويـد ، بـخـنـديـد (روـيـمـيزـ مـيـ كـوـبـدـ) منـ مـيـ خـواـهـمـ ،
مـيـ شـنـوـيـدـ ، مـيـ خـواـهـمـ بـيـيـنـمـ كـهـ مـيـ خـنـدـيـدـ.

همـهـ بلـندـ مـيـ شـونـدـ . درـ طـىـ اـيـنـ صـحـنـهـ هـمـهـ هـنـرـ پـيشـگـانـ
بغـيرـاـزـ كـالـيـكـوـلاـ وـ كـزـوـنـياـ مـيـ تـوـاـنـدـ كـهـ هـمـجـونـ
عـروـسـكـهـاـيـ خـيـمـهـشـ باـزـيـ ، باـزـيـ كـنـنـدـ .
ازـ پـشتـ بـرـوـيـ تـخـتـشـ مـيـ اـفـتـدـ ، بشـاشـ ، وـ بـطـورـ غـيرـ
قـابـلـ مقـاوـمـتـيـ بـخـنـدـهـ مـيـ اـفـتـدـ .

نهـ ، اـماـ نـگـاهـشـانـ كـنـ ، كـزـوـنـياـ . هـيـچـ چـيـزـ باـقـيـ
نـماـنـدـهـ ، شـراـقـتـمنـدـيـ . شـايـستـكـيـ ، اـحـتـرامـ وـ تـجـليلـ ،
ازـ اـيـنـ چـهـ مـيـكـوـيـنـدـ ، فـرـزانـگـيـ مـلـتـهاـ ، هـيـچـ چـيـزـ
دـيـگـرـ مـفـهـومـيـ نـدارـدـ ، هـمـهـ چـيـزـ درـ مـقـابـلـ تـرسـ نـاـپـدـيـدـ
مـيـ شـودـ ، تـرسـ ، هـاـنـ ، كـزـوـنـياـ ، اـيـنـ اـحـسـاسـ زـيـباـ ،
بـيـ غـلـ وـ غـشـ كـهـ اـزـ غـرـضـ عـارـىـ استـ ، يـكـيـ اـزـ چـيـزـ
هـاـيـ نـادـرـىـ كـهـ اـصـلـ وـ نـصـبـ خـودـرـاـ اـزـ شـكـمـ دـارـدـ .

(دـسـتـشـ رـاـ بـرـوـيـ پـيـشـانـيـشـ مـيـ كـشـدـ وـ مـيـآـشـامـدـ . بالـحنـيـ

دوـسـنـاـنـهـ) حـالـاـ ، اـزـ چـيـزـ دـيـگـرـيـ گـفتـگـوـ كـنـيمـ ،
بـيـيـنـمـ : كـرـآـسـ ، توـخـيـلـيـ سـاـكـنـيـ .

منـ آـمـادـهـ صـحـبـتـ كـرـدـنـ ، كـاـيـوسـ . بـمـحـضـ آـنـكـهـ توـ
اجـازـهـ آـنـراـبـدـهـيـ .

عالـيـ ، پـسـ سـاـكـتـشـوـ ، منـ دـوـسـتـ دـارـمـ كـهـ بـهـ دـوـسـتـمانـ
موـسـيـوسـ كـوشـ بـدهـمـ .

كـرـآـسـ

كـالـيـكـوـلاـ

(باکراه) کایوس ، من بفرمان توهستم .
بسیار خوب ، برای من از زن ت صحبت کن ، واول او را
بفرست که در سمت چپ من بنشیند .

موسیوس
کالیگولا

زن موسیوس به کنار کالیگولا می‌آید .

بسیار خوب ! موسیوس ، ما با نظر نوایم .
(کمی خود را باخته) ذنم ، ولی من دوستش دارم .
مسلمان ، دوست من ، مسلمان ولی این چقدر مبتذل و
معمولی است !

موسیوس
کالیگولا

اوaz همان موقع زن موسیوس را در کنار خود نشانده
وشانه چیز را بشو خی لیس میزند .
بیش از پیش آسوده .

درواقع ، وقتی من وارد شدم ، شماتو طئه میکردید ،
اینطور نیست ؟ همه اینجا دوز و کلک های کوچکشان
را جور می کردند . هان ؟
کایوس . چگونه می توانی تو ؟ ...

پاتریسین پیر

کالیگولا
هیچ اهمیت ندارد ، خانم خوش گلم . باید که
دوران پیری بگذرد . حقیقتاً هیچ اهمیت ندارد .
شما برای هیچ عمل شجاعانه ای لایق نیستید الان
 فقط بخاطرم آمد که باید بچند مسأله دولتی رسید کی
کنم . ولی قبل از آن ، بدانیم که چگونه سهم امیال
آمرانه ای را که طبیعت در ما بوجود می آورد ،

بپردازیم .

او بر میخیزد و ذن موسیوس رادر اطاق پهلوئی
به همراه خودمی کشاند .

صحنه ششم

موسیوس این قیافه را بخود می گیرد که از جا
بر خیزد .

کزوینا (دوستانه) اوه ! موسیوس ، من با کمال میل باز هم از
این شراب بسیار عالی خواهم نوشید .

موسیوس . مغلوب شده ، دفسکوت آنرا می فشارد .
یک لحظه ناراحتی . صندلیها صدا می کند .
گفتگوئی که بدنبال آن است کمی منظم و مصنوعی
است .

کزوینا خیلی خوب ! کرآس ، چطور است حالا بمن بگوئی
که چند لحظه پیش شما بر سر چه نزاع میکردید ؟
(سردی) کزوینای عزیز ، از اینجا شروع شد که ما
بر سر دانستن این نکته که آیا شعر باید کشنده باشد
یا نه ، مباحثه کردیم .

کزوینا این خیلی جالب توجه است ، با اینهمه از فهم زنانه

من بالاتر است. ولی من این را ستایش می‌کنم که
شدت علاقه شما نسبت به هنر شما را به مبارزه تن به تن
می‌کشاند.

(با همان لحن) مسلما، اما کالیکولا بعن کفته که
هیچ علاقه تند و عمیقی عاری از اندکی خشونت
نیست.

و نه هیچ عشقی، بدون یک جو بی عفتی.
(در حال خوردن) این حرف تا اندازه‌ای حقیقت دارد،
بنظر شما اینطور نیست:

کالیکولا روانشناس تو انا نیست.
او با کمال فصاحت، برای ما از شهامت سخن گفت.
او باید خلاصه‌ای از همه نظریات خود را تهیه کند،
این اثر بسیار بالارزشی خواهد شد.

بی آنکه در نظر بگیریم که این کار او را مشغول هم
خواهد کرد، زیرا این واضح است که او به سرگرمی
احتیاج دارد.

(موارد در حال خوردن) شما خوشحال می‌شوید از
اینکه بدانید، خود او هم باین مسئله فکر کرده
و در حال حاضر به نوشتمن رساله بزرگی مشغول شده
است.

کرآس

هلیکون

گزونیا

پاتریسین بیر

اولین پاتریسین

دومین پاتریسین

کرآس

گزونیا

صحنۀ هفتم

کالیکولا و زن موسیوس وارد می‌شوند.

موسیوس، من زنت را به تو برمی‌گردانم. او به تو
ملحق می‌شود. ولی مرا بیخشید، باید دستوراتی
بدهم.

کالیکولا

بسرعت خارج می‌شود، موسیوس رنگ پریده
برمی‌خیزد.

صحنۀ هشتم

کزونیا، به موسیوس که همچنان ایستاده است.

این رساله بزرگ، با معروفترین رساله‌ها برابری
خواهد کرد، موسیوس، ما در این باره تردیدی
نداریم.

(همواره بدی که کالیکولا از آن بیرون رفته نگاه می‌کند)

موسیوس

و در آن از چه گفتگو شده، کزونیا؟

(بی تفاوت) اوه، این از فهم من بیش است.

کزونیا

بنابراین، باید فهمید که در آن قدرت کشنده شعر

کرآس

مطرح شده است.

<p>تصور می‌کنم ، درست همین است . (با بشاشت) خوب ! همانطور که کرآس می‌کفت ، این او را مشغول خواهد کرد .</p> <p>بله . خانم خوشکلم . اما بدون شک ، آنچه شما را ناراحت خواهد کرد ، عنوان این تألیف است .</p> <p>عنوانش چیست ؟ حق زادگی و مرگ .</p>	<p>کزونیا</p> <p>پاتریسین پیر</p> <p>کزونیا</p> <p>کرآس</p> <p>ترزونیا</p>
--	--

صحنه نهم

<p>کالیگولا بتناب وارد می‌شود .</p> <p>مرا بیخشید ، اما امور دولتی هم فوریت دارند . پیشکار ، تو انبارهای عمومی را خواهی بست . من هم اکنون فرمان آنرا امضا کرده‌ام : تو آنرا در اطاق می‌بایی .</p> <p>ولی . . . فردا ، قحطی خواهد بود .</p> <p>ولی سر و صدای مردم بلند خواهد شد .</p> <p>(با قوت و تأکید) من می‌گویم که فردا قحطی خواهد بود ، همه کس قحطی را می‌شناسد ، این یک بلاست . فردا ، بلا نازل خواهد شد . . . و من هر وقت که می‌لیم بکشد ، بلا را متوقف خواهم کرد</p>	<p>کالیگولا</p> <p>پیشکار</p> <p>کالیگولا</p> <p>پیشکار</p> <p>کالیگولا</p>
--	---

(بدیگران توضیح میدهد) در هر حال ، من طریقه -
 های بسیاری ، برای اثبات آزادی خود در اختیار
 ندارم . آزادی انسان همیشه متنضم محدود کردن
 آزادی دیگران است . این کسل کننده است ، ولی
 طبیعی است (بایکنگاه بطرف موسیوس) این فکر را
 درمورد حسادت بکار برد و خواهید دید . (متفکر)
 با وجود این ، حسود بودن چه زشت است ! رنج
 بردن بواسطه خودپرستی و بوسیله قوه تصور ! مشاهده
 زنش ....

موسیوس
 (مشتهاش را می فشارد و دهانش را بسرعت می گشاید .)
 بخوریم آقایان ، آیا می دانید که ما با هلیکون
 بجدیت کار می کنیم ؟ ما مشغول تهیه رساله کوچکی
 درباره اعدام هستیم که شما در مورد آن به ما نظر
 خواهید داد .

هلیکون
 هلیکون ، گذشت داشته باشیم ، اسرار کوچکمان را
 برایشان فاش کنیم . شروع کنید ، فصل سوم ، بند
 اول .

هلیکون
 (بر میخیزد و ماشین وار از حفظ میخواند .) « اعدام
 تسکین می بخشد و آزاد می کند . همگانی ، نیرو -
 بخش و درموارد اجراش ، همچنانکه در مقاصدش ،
 عاقلانه و عادلانه است . میمیرند ، زیرا تقصیر کارند »

تفصیر کارند، زیرا تابع کالیکولا هستند. پس،
چون همه مردم تابع کالیکولا هستند، بنا براین همه
مردم تفصیر کارند. و از این چنین برمی آید که همه
مردم می میرند. فقط این مسئله زمان و شکیباتی
است. »

(خندان) در باره آن چه فکر می کنید؟ شکیباتی،
هان، چه حسن تصادفی! می خواهید که به شما
بگویم: این همان چیزی است که من در شما بیش
از هر چیز ستایش می کنم.

حالا، آقایان، آزادید، کراس دیگر به شما
احتیاج ندارد، کزونیا بماند! لیپیدوس واکتاویوس!
همچنین مریا. من می خواهم در باره تشکیلات فاحشه-
خانه ام باشما مذاکره کنم. این سخت باعث غم و غصه
من شده است.

دیگران بتانی خارج می شوند. کالیکولا، با
نکاه موسیوس را تعقیب می کند.

صحنه دهم

در تحت اوامر تو هستیم، کایوس، چه اشکالی پیدا
شده؟ آیا کار کنان آنجا بد هستند؟

کراس

کالیگولا

مریا

کالیگولا

نه ، ولی درآمد آن خوب نیست .
باید نرخ را بالا برد .
مریا ، تو آلان یک فرصت مناسب را برای سکوت
از دست دادی . در سنی که تو داری ، این مسائل
توجهت را جلب نمی کند و من از تو عقیدهات را
نمی برسم .

مریا

کالیگولا

پس ، مرا چرا نگهداشتی ؟
برای اینکه ، الساعه ، من به عقیدهای عاری از
شهوت ، احتیاج خواهم داشت .

مریا خود را کنار می کشد .

کایوس ، اگر من بتوانم در این باره با شهوت صحبت
کنم ، می گویم که نرخهارا نباید تغییر داد .

کالیگولا

طبعتاً ، این معلوم است . ولی باید کسر درآمدمان
را با افزایش تعداد کار جبران کنیم . من قبل اطمحل
را برای کزو نیا شرح داده ام و او اکنون آنرا برای
شما توضیح خواهد داد . من خیلی شراب خوردمام
و خوابم میگیرد .

دراز می کشد و چشمانش را می بندد .

کزو نیا

این بسیار ساده است ، کالیگولا نشان افتخار جدیدی
بوجود آورده .

من رابطه‌ای در میان نمی‌بینم .
با اینهمه وجود دارد . این امتیاز شامل عنوان
افتخاری قهرمان اجتماعی خواهد بود و این پاداش
به شهریانی داده خواهد شد که بیش از همه در
فاحشه‌خانه کالیکولا رفت و آمد کرده باشند .
این کاملاً روشن است .

من هم تصور می کنم. فراموش کردم بگویم که پاداش هر ماه ، بعد از وارسی بليط‌هاي ورودي داده ميشود همشهری که در پایان دوازده ماه نشان افتخار نکرفته باشد ، تبعید و یا اعدام خواهد شد .

برای چه یا «اعدام»؟
برای اینکه کالیکولا می‌گوید که این مسئله
هیچگونه اهمیتی ندارد. اصل این است که او بتواند
انتخاب کند.

آخرین، خزانه امروز مملو می شود .
و همیشه هم بطريق بسیار اخلاقی ، باین نکته خوب
توجه کنید . از آن گذشته ، مالیات بستن بر فرق به -
تاوان کردن تقوی ، همچنانکه در جوامع جمهوری -
خواه معمول است ترجیح دارد .

کالیگولا، چشمانش را نیمه باز می کند و به مریایی پیر که جدا از دیگران، شیشه کوچکی را در آورده و جرعة از آن را می نوشد، نگاه می کند.

کالیکولا	مریا	(پبوسته خوابیده) مریا ، توجه می نوشی ؟
	مریا	این برای تنگ نفس من است ، کایوس .
کالیکولا	مریا	کالیکولا در حالیکه دیگران را کنار می زند ، بطرف او می رود و دهانش را بو می کند .
کالیکولا	مریا	نه ، این یک ضد سم است .
کالیکولا	مریا	اما نه ، کایوس ، تولدی نمی گوئی ، من در شب حال خفگی دارم و مدت های مديدة بست که معالجه می کنم .
کالیکولا	مریا	بنا بر این ، تو می ترسی مسموم شوی ؟
کالیکولا	مریا	تنگ نفس من ....
کالیکولا	مریا	خیر ، هر چیزی را با اسم خودش بنامیم . تو می ترسی که من مسمومت کنم ، تو بمن بد گمانی ، تو پنهانی در کمین منی .
کالیکولا	مریا	اما نه ، ترا بیمه خدابیان !
کالیکولا	مریا	تو بمن ظنین هستی ، در حقیقت ، تو از من حذر می کنی
کالیکولا	مریا	کایوس !
کالیکولا	مریا	(ببا خشونت) جواب بده (دقیق) اگر تو ضد زهر می خوری ، بنابر این تو قصد مسموم کردنت را به مر اسناد می دهی .
کالیکولا	مریا	بله ... من می خواهم بگویم ... نه .
کالیکولا	مریا	واز همان لحظه ای که تو گمان می کنی که من تصمیم

گرفتهام ترا مسموم کنم، تو برای ضدیت با این قصد،
آنچه را که باید انجام میدهی.

سکوت، از شروع این صحنه، کزو نیا و کر آس
با خرسن رفته اند. تنها لپیدوس با قیافه مضطرب
این گفتگو را دنبال می کند.

این می شود دوجنایت و تویک راه انتخاب داری که از
آن رهائی نمیابی: یا اینکه من نمی خواستم ترا
بکشم و توبمن، امپراتورت نام منصفانه ظنین هستی،
یا من آنرا می خواستم و توحش ره نا چیز، با نقشه های
من مخالفت می کنی یک لحظه، کالیکولا با رضایت
پیر مرد را نظاره می کند) هان، مریا، از این منطق
چدمی گوئی؟

این منطق قوی است، کایوس. ولی بر این مورد قابل
تطبیق نیست.

و سومین جنایت هم این است که مرایک احمق تصور
می کنی. خوب گوش کن، از این سه جنایت، فقط
یکی برای تو شرافتمدانه است و آنهم دومی است. زیرا
از لحظه ای که تو به من قصدی را نسبت می دهی و با آن
مخالفت می کنی. این دلیل برآ نست که تو طغیان
کرده ای. تویک رهبر توطئه، یک انقلابی هستی که
این خوب است (اندو هنک) مریا، من ترا دوست دارم

مریا

کالیکولا

و بدلیل این است که تو برای جنایت دومت، نه برای آنهای دیگر محکوم می‌شوی. تو مردانه خواهی مرد، برای اینکه طغیان کرده‌ای.

در طی این گفتگو مریا خود را بروی صندلیش کم کم جمع می‌کند.

از من تشکر نکن. این کاملاً طبیعی است. بگیر (شیشه کوچکی را با مهر بازی باو میدهد) این زهر را بنوش.

مریا که از شدت گریه تکان می‌خود؛ با تکان سر، ردمی کند...

(بابی صبری) مریا سعی می‌کند بگریزد. اما کالیکولا
با یک جهش وحشیانه او را در وسط صحنه می‌گیرد.
او را بروی یک نیمکت کوتاه می‌اندازد و بعد از چند لحظه زدو خورد؛ شیشه را بزور در میان دندانها یش می‌کند و آنرا با ضربه مشت می‌شکند. بعد از چند جهش، با چهره پرازآب و خون، مریا می‌میرد.
(بر می‌خیزد و ب اختیار دستها یش را خشک می‌کند.)

(به کزو نیا، در حالیکه یک تکه از شیشه دوای مریارا باو میدهد.) این چیست؟ یک ضدسم؟

(با رامی) نه کالیکولا این یک دوای تنگک نفس است.

کالیکولا

کزو نیا

کالیکولا

(در حالیکه بمریا نگاه میکند، بعد ازیک لحظه سکوت)
هیچ اهمیتی ندارد این هم بهمان منجر میشود، کمی
زودتر، کمی دیرتر ....

مثل کسیکه کاری دارد، در حالیکه همواره دستها یش
را خشک میکند.
ناگهان خارج میشود.

صحنهٔ یازدهم

لپیدوس

(حیرت زده) چه باید کرد؟
(بسادگی) تصور میکنم اول باید جسد را بیرون برد.
خیلی بد منظر است!

کرآس و لپیدوس جسدا را بر میدارند و در راه رو
میکدارند.

لپیدوس

(به کراس) باید زودتر دست بکار شد.
باید دویست نفر بود

کرآس

سیپیون جوان وارد میشود. با مشاهده کزو نیا
حرکتی میکند که بر گردد.

صحنہ دوازدھم

سیپیون جوان	کزونیا	بیا اینجا .
سیپیون جوان	کزونیا	چه میخواهی ؟
سیپیون جوان	کزونیا	نژدیک بیا (چنانه اورا بلند میکند و در چشمها یش مینگرد بسردى
سیپیون جوان	کزونیا	او پدر ترا کشته ؟ بلی .
سیپیون جوان	کزونیا	تواز او متنفری ؟ بلی .
سیپیون جوان	کزونیا	تومیخواهی اورا بکشی ؟ بلی .
سیپیون جوان	کزونیا	(اور ارادها میکند) پس برای چه اینرا بمن میگوئی ؟ برای اینکه من از هیچکس بیمی ندارم . اور اکشن و یا کشته شدن دو طریق قطعی خلاصی از این ماجرا است بعلاوه تو بمن خیانت نخواهی کرد
سیپیون جوان	کزونیا	حق بجانب توست ، من بتو خیانت نخواهم کرد . اما میخواهم بتوجهی بگویم و یا بعبارت دیگر میخواهم با آن چیز بهتری که در تو وجود دارد ، گفتگو کنم .
سیپیون	کزونیا	چیز بهتری که در من هست ، نفرت من است .
سیپیون	کزونیا	فقط بمن کوش کن . آنچه که من می خواهم بتو

بگویم سخنی دشوار و در عین حال بدیهی است . ولی سخنی است که اگر واقعا آنرا گوش کرده بودند ، یکانه انقلاب نهائی جهان را بانجام میرساند .

در این صورت آنرا بگو

سیپیون جوان

هنوز نه ، اول به چهره هتشنج پدرت که زبانش را از حلقش بیرون کشیده بودند ، فکر کن . به آن دهان پراز خون و آن فریاد حیوان شکنجه شده بیندیش

بلی .

حالابه کالیگولا فکر کن .

(بالحنی سرشاد از نفرت) بلی .

سیپیون جوان

کزو نیا

حالا گوش کن . سعی کن آنرا بفهمی .

کزو نیا

او خارج میشود و سیپیون جوان را رامتفکر بر جای میگذارد .

هلیکون وارد میشود

صحنه سیزدهم

هلیکون دوباره میآید ! شاعر چطور است شما بصرف چاشت بروید ؟

هلیکون

هلیکون ! بمن کمک کن .

سیپیون جوان

این خطرناک است ، کبوتر من ، و من از شعر هیچ

هلیکون

نعمی فهمم .

تو میتوانی بمن کمک کنی . تو خیلی چیز هامیدانی .
من می دانم که روزها میگذرند و باستی که در
خوردن شتاب کرد ، همچنین میدانم که تو میتوانی
کالیکولا را بکشی .... و اینکه او اینکار را از
جانب تو خیانتی نمیشمرد .

سیپیون جوان

هلیکون

کالیکولا وارد میشود ، هلیکون خارج میشود

آه ! این تو هستی .

کالیکولا

او می ایستد ، مثل اینکه در پی بدست آوردن
آرامش خویش است .

مدتهاست که من ترا ندیده ام (درحالیکه باتانی به -
سوی او می رود) توجه می کنی ؟ هنوز می نویسی ؟ آیا
می توانی آخرین نوشته ات را بمن نشان بدهی ؟
(او هم ناراحت است ، دو میان نفرت خود و یک
احساس مبهم دودل مانده است) من شعر می کویم
سزار .

کالیکولا

سیپیون جوان

نمیدانم سزار . درباره طبیعت ، تصور می کنم .
(آسوده تر) موضوع زیبا و وسیعی است . طبیعت باتو
چه کرده است ؟

کالیکولا

سیپیون جوان

سیپیون جوان (بخود می آید و با حالتی تمسخر آمیز و شرور .) مرا
از اینکه سزار نیستم دلداری میدهد .
آه ! و تصور میکنی بتواند مرا از اینکه هستم ،
دلداری بدهد ؟
کالیگولا

سپیپیون جوان (با همان لحن) حقیقتاً او جراحتهای سخت‌تر از اینرا علاج کرده است.

(بطرز عجیبی ساده) جراحت ؟ تو این را بابدجنسی
کالیگولا میگوئی . آیا برای اینست که من پدر ترا کشته ام ؟
با وجود این اگر می دانستی که چقدر این کلمه صحیح
است . جراحت ! (با تغییر لحن) فقط نفرت است
که میتوانند مردم را با شعور کند .

سیپیون جوان (بخشکی) من بسؤال تو درباره طبیعت جواب دادم.

کالیکولا نشنبیده . سیپیون را نگاه میکند . بعد
ناگهان دستهاش را میگیرد او را بزود در کنار
پاهای خود مینشاند و چهره او را در میان
دستها پیش میگیرد .

کالیگولا

سپیيون جوان نه ، سزار ، خواهش میکنم .

کالیگولا

سپییون جوان من آنرا همراه ندارم .

کالیکولا آنرا بخاطر نداری ؟

سیپیون جوان	نه .
کالیکولا	لاقل بمن بگو که مضمونش چیست ؟
سیپیون جوان	(ممواره بخشکی و تقریباً با جبار) من در آن گفته ام ...
کالیکولا	خوب ؟
سیپیون جوان	نه نمیدانم .
کالیکولا	سعی کن . . .
سیپیون جوان	من در آن از نوعی توافق خاک سخن گفته ام ...
کالیکولا	(بالحنی مجنوب کلام اورا قطع می کند) از توافق خاک
	و بوته . . .
سیپیون جوان	(منتجب تأمل می کند و ادامه میدهد) بلی تقریباً همین
	است . . .
کالیکولا	ادامه بده .
سیپیون جوان	و همچنین از ردیف تپه های رومی و از این آرامش
	ناپایدار و تأثیر انگیزی که شب در آنجا به مراء
	می آورد . . .
کالیکولا	.... و آزادی چلچله ها در آسمان سبز .
سیپیون جوان	(کمی بیشتر خود را رها کرده) باز هم بلی .
کالیکولا	خوب ؟
سیپیون جوان	واز آن لحظه لطیف و پر تأثیری که آسمان ، آسمانی
	که هنوز لبریز از طلاست ناگهان دگر کون می -
	شود و دریک آن ، روی دیگرش را که پر از اختزان
	درخشان است بما مینمایند .

- کالیگولا** از این رایحه بخار ، درختان و آبهای که در این لحظه
از زمین بسوی شب بر میخیزد .
- سیپیون جوان** (باتما موجود) فریاد زنجره ها و پائین افتادن گرما .
عویسی سکها . گردش چرخ آخرین ارابه ها و
صدای زارعین ...
- کالیگولا** .... وجاده های غرق در سایه درمیان درختان سقرا و
زیتون .
- سیپیون جوان** بلى ، بلى ، همه اینهاست ، اما تو از کجا دانستی ؟
- کالیگولا** (سیپیون جوان را بخود می‌شارد) نمیدانم شاید بخار
اینکه ما حقایق مشترکی را دوست میداریم .
- سیپیون جوان** (لرزان سر خود را در سینه کالیگولا پنهان می‌کند .) اوه ! چه باك ، چونکه همه چیز در من نقش عشق
به خود می‌گیرد .
- کالیگولا** (همواره نوازشگر) این تقوی قلبای شریف است .
- سیپیون** ، اگر لااقل میتوانستم این صافی ضمیر ترا
 بشناسم ! من از شدت شهوت خود برای زندگی
 خیلی خوب آگاهم . این از طبیعت ارضاء نخواهد شد ،
 تو نمیتوانی اینرا بفهمی . تو از يك دنیا دیگری .
 تو در خوبی صاف و بیغشی ، همچنانکه من در بدی
 صاف و بیغشم .

سیپیون جوان من میتوانم بفهمم .
 کالیکولا نه این چیزی که درمن است. این دریاچه سکوت،
 این خزه های پوسیده (با تغییر لحن ناگهانی) شعر
 تو باید زیبا باشد ، اما اگر نظر مرا بخواهی . . .
 سیپیون جوان (با همان بازی) بله .
 کالیکولا همه اینها فاقد خون است .

سیپیون ناگهان خود را بعقب میاندازد و با نفرت
 به کالیکولا می نگرد ، در حالیکه همواره بعقب
 میرود با صدائی خفه در مقابل کالیکولا که او را
 بشدت نگاه می کند ، حرف میزند .

سیپیون جوان آه ! دیو فاسد تو باز هم بازی کردی . تو الان بازی
 کردی . هان ؟ و از خودت هم خوشنودی ؟
 کالیکولا (با کمی اندوه) در آنچه میگوئی تا اندازه ای حقیقت
 هست . من بازی کردم .

سیپیون جوان (با همان بازی) چه دل پست و خونخواری تو باید
 داشته باشی اوه ! که چه اندازه درد و نفرت باید ترا
 شکنجه دهد .

کالیکولا (به آرامی) حالا ساکت شو .

سیپیون جوان چقدر دلم برای تو میسوزد و چقدر از تو بیزارم !
 کالیکولا (با خشم) ساکت شو .

سیپیون جوان آه چه تنهائی آلوده و نفرت انگیزی تو باید داشته
 باشی !

کالیگولا از جای میجهد، خودرا بروی او می-
اندازد. گریبان او را می‌گیرد و او را تکان
می‌دهد.

کالیگولا

نهائی؟ تو نهائی را می‌شناسی، تو، نهائی؟
این که مال شعر اوناتوان هاست. نهائی؟ اما کدام
آه! تو نمیدانی که انسان در نهائی هر گز تنها نیست!
واینکه همه‌جا همان سنگینی آینده و گذشته به مراء
هاست. موجوداتی که کشته‌ایم با ما هستند و در
مورد آنها باز هم آسان است. اما آنهایی که دوست
داشته‌اید، آنهایی که دوست نداشته‌اید و شمارا دوست
داشته‌اند، شکایت، میل، تلخی، شیرینی، فواحش
و اراذل خدایان (او را رها می‌کند و به طرف جای
خود عقب می‌رود) تنها، آه، اگر لااقل بجای این
نهائی که من دارم و از حضور زهر آگین است، می-
توانستم طعم نهائی واقعی، سکوت و ارتعاش یک
درخت را بچشم (بایک خستگی ناگهانی می‌نشیند)
نهائی! اما نه، سپیيون، نهائی من از سایش
دنداها و طنین کامل جنجال‌ها و فریادهای گمشده
پر از هیاهو است. و در کنار زنهائی که نوازش
می‌کنم، هنگامی که شب از نو بروی ما بسته می-
شود و من تصور می‌کنم که دور از شهوت بالآخره
اقناع شده من تکه‌ای از وجودم، در میان مرگ

و زندگی گرفتار می‌شود ، سراسر تنهائی من از رایحهٔ تند لذت آغوش زنی که در کنار من هنوز غرق در تاریکی است لبریز می‌شود .

حالنی خسته دارد . سکوت طولانی
سیپیون جوان از پشت کالیکولا می‌گذرد و به او نزدیک می‌شود . با تردید دستش را بطرف کالیکولا دراز می‌کند و بروی شانه او می‌گذارد . کالیکولا بدون آنکه بر گردد ، دست او را با یکی از دستها یش می‌پوشاند .

همه مردمان در زندگی خود شیرینی و ملاطفتی دارند که آنانرا در ادامه این زندگی یاری میدهد و هنگامیکه بشدت احساس فرسودگی می‌کنند . بد سوی آنست که رو می‌اورند .

راست است سیپیون .

از اینقرار در زندگی توجیزی وجود ندارد که به این ماند ، اشک بچشم آورده یک پناهگاه خاموش ؟ با وجود این چرا .

و آن چیست ؟

بتأنی

سیپیون جوان

کالیکولا

سیپیون جوان

کالیکولا

سیپیون جوان

کالیکولا

نفرت

پرده می‌افتد .

پرڈھ سوم

صحنهٔ یکم

قبل از بلند شدن پرده، صدای سنج و طبل، پرده،
بروی یکنوع پیش پرده گشوده میشود، در وسط
یک پرده بلند آویخته شده که در جلوی آن تخت
کوچکی است و هلیکون و کزو نیا بروی آن نشسته‌اند.
سنج ذنها در هر دو طرف، چند پاتریسین و سپیسون
جوان، بروی نیمکتها، پشت به تماشاچیان نشسته‌افد.

هلیکون

(بالحن معركه گیران از بر می خواند) نزدیک شوید!
(سنج) یک بار دیگر خدایان بروی زمین فرود
آمدند. کایوس، سزار و رب‌النوع ملقب به کالیکولا،
قالب‌کام‌لاً انسانی خود را بایشان وام داده است،
آدمیان نخاله نزدیک شوید، معجزه مقدس در مقابل
دیدگان شما انجام میشود. بخاطر لطفی استثنائی
در حق سلطنت مقدس کالیکولا، رازهای خدایی بهمه
چشمها عرضه می‌شود.

سنج

آقایان، نزدیک شوید! بپرستید و نیازتان را بدھید.
راز آسمانی امروز در دسترس همه کیسه‌های پول
گذاشته شده است.

کزو نیا

سنج

المپ و اسرار پشت پرده‌اش، دسیسه‌ها، صحبت‌های خودمانی و اشک‌هایش. نزدیک شوید! نزدیک شوید!
همه حقایق درباره خدا را نتان!

هلیکون

بپرستید و نیازتان را بدھید. آقایان. نزدیک شوید. نمایش
شروع می‌شود.

سنج، رفت و آمد غلامانی که اشیاء مختلفی را
بروی صحنه می‌آورند.

تجسم با شکوهی از واقعیت، اجرای برنامه بطریزی
بی‌سابقه، دکسورهای شاهانه که از قدرت الهی
بر روی زمین بازآورده شده. یک برنامه تفریحی
شورانگیز و فوق العاده، صاعقه (غلامان ماد متفرقی
رادوشن‌می‌کنند)، رعد (یک چلیک پر از سنگ‌رامی -
غلطانند) سرنوشت، در کردش پیروزمندانه‌اش،

هلیکون

نزدیک شوید و مشاهده کنید!

پرده را می‌کشد و کالیکولا در لباس و نویس منحصراً
و بدریخت در روی سکونی ظاهر می‌شود.

(دوستانه) امروز، من و نوسم.

کالیکولا

پرستش آغاز می‌شود. سجده کنید (همه بجز سپیيون
سجده می‌کنند) و بدنبال من دعای مقدس را خطاب
به کالیکولا - و نوس تکرار کنید:

کزوونیا

«الله دردھا و رقص ...»

پاتریسین‌ها

«الله دردھا و رقص ...»

کزوونیا

«زادیه امواج، همه تلخ و چسبنده در نمک و
کف ...»

پاتریسین‌ها

«زادیه امواج، همه تلخ و چسبنده در نمک و
کف ...»

کزوونیا

«تو که چون یک شادی و یک شکوه‌ای ...»

پاتریسین‌ها

«تو که چون یک شادی و یک شکوه‌ای ...»

کزوونیا

«... یک شوق و یک کینه‌ای ...»

پاتریسین‌ها

«... یک شوق و یک کینه‌ای ...»

کزوونیا

«لا بالیگری را که از نو عشقها بیار می‌آورد، بما
بیاموز ...»

پاتریسین‌ها

«لا بالیگری را که از نو عشقها بیار می‌آورد، بما
بیاموز ...»

- کزونیا   « مارا از حقیقت این دنیا که در رهائی از تعلق آنست
آگاه کن ... »
- پاتریسین ها   « مارا از حقیقت این دنیا که در رهائی از تعلق آنست
آگاه کن ... »
- کزونیا   « و نیروی زیستن در مقام رفیع این حقیقت بی -
مانند را بما ارزانی دار ... »
- پاتریسین ها   « و نیروی زیستن در مقام رفیع این حقیقت بی مانند
را بما ارزانی دار ... »
- کزونیا   مکث !
- پاتریسین ها   مکث !
- کزونیا   (از سرمی گیرد) « ما را از موهاب خود سرشار
کن ، بیرحمی مطلق و نفرت واقعیات را بر چهره -
های ما بیفشن ، و دستهای را که لبریز از کلها
وقتلهاست بر دید کان ما بگشا »
- پاتریسین ها   « ... و دستهای را که لبریز از کلها و قتلهاست
بر دید کان ما بگشا »
- کزونیا   « فرزندان گمراحت را بپذیر . آنان را در عزلتگاه
عریان از عشق بی تفاوت و در دنیا کت راه ده . شهوات
بی هدف ، دردهای بی دلیل و شادیهای بی فرجام را
بما ارزانی دار ... »
- پاتریسین ها   « ... و شادیهای بی فرجام را بما ارزانی دار ... »
(خیلی بلند) « توجینیں تھیں و چینیں سوزان ، نامردم
- کزونیا

اما این چنین انسان ، ما را از شراب تعادل خود سرمست کن و در قلب سنگ و سیاه خویش ، گرسنگی مارا برای همیشه فرو نشان . »

« ما را از شراب تعادل خود سرمست کن و در قلب سنگ و سیاه خویش گرسنگی ما را برای همیشه فرو نشان . »

پاتریسین‌ها

وقتیکه آخرین جمله توسط پاتریسین‌ها تلفظشد ،
کالیگولا که تاکنون بی‌حرکت نشسته با صدای قوی و رسامی گوید :

پذیرفته شد ، فرزندان من ، آرزوهای شما برآوردده خواهد شد .

او با همان لباس بروی سکومی نشیند ، پاتریسین‌ها یکی‌بیکی سجده می‌کنند . نیازشان را می‌پردازند و قبل از آنکه از مقابل ظری بروند درست راست صف می‌کشند . آخرین نفر وحشتزده ، فراموش می‌کند که نیازش را پردازد و خود را بکنار می‌کشد ، ولی کالیگولا ، بیک جهش می‌ایستد .

هی ! هی ! پسرم ، بیا اینجا . پرستش خوبست اما توانگر کردن از آن خوبتر است . متشکرم ، حالا خوب شد . اگر خدایان بغیر از عشق آدمیان ، سرما به دیگری نداشتند ، آنها هم با اندازه کالیگولای

بیجاره ، فقیر می‌شدند . و حال آقایان ، شما می-
توانید بروید و خبر این معجزه عجیب را در شهر
منتشر کنید ، شما و نوس را دیده‌اید . بمعنای واقعی
دیدن ، با چشم‌های جسمانی خود او را دیده‌اید و
نوس با شما سخن‌گفته است . بروید ، آقایان .

حرکت پاتریسین‌ها

یک دقیقه ! در موقع خروج از دهلیز سمت چپ عبور
کنید . در دهلیز سمت راست ، من نگهبانان را
برای کشتار شما گماردهام .

پاتریسین‌ها با شتاب بسیار و کمی بی‌نظمی خارج
می‌شوند . غلامان و نوازنده‌گان از مقابل نظر
می‌روند .

صحنه دوم

هلیکون با انگشت سیپیون را تهدید می‌کند .

سیپیون ، باز فتنه‌ای در کار است !
(به کالیکولا) تو کفر گفتی ، کایوس .
واقعاً ، معنای این چه می‌تواند باشد ؟
بعد از آنکه زمین را بخون کشیدی ، آسمان را

هلیکون

سیپیون

هلیکون

سیپیون

ملوٹ می کنی .	
این مرد جوان عاشق کلمات ثقیل است .	هلیکون
می رود بہ روی نیمکت دراز می کشد .	
(خیلی آرام) پسرم، تو چه تندری روی، در رم هم اکنون مردمانی هستند که برای کفتار هائی جان می دهند که از فصاحت خیلی کمتری برخوردارند .	کزوونیا
من تصمیم دارم که حقیقت را به کایوس بگویم .	سیپیون
بسیار خوب ، کالیگولا ، سلطنت تو همین را کم داشت یک چهره زیبای اخلاقی !	کزوونیا
(با علاقه) سیپیون ، از اینقرار تو به خدا یان معتقدی ؟	کالیگولا
نه .	سیپیون
پس من نمی فهم ، برای چه از بر ملانمودن کفر نا بدین حد خشمگین شده ای ؟	کالیگولا
من می توانم چیزی را انکار کنم ، بی آنکه خود را ناگزیر بدانم ازا ینكه آنرا آلوده کنم و یا از دیگران حق اعتقاد به آنرا سلب کنم .	سیپیون
ولی این فروتنی است ، فروتنی واقعی ! آها سیپیون عزیز ! که چقدر من برای تو خوشحالم و نسبت به تو حسود ، میدانی . . . زیرا این تنها احساسی است که شاید من هرگز طعم آنرا بخشم .	کالیگولا

سیپیون
این من نیستم ، این خدایانند که مورد حسد تو
واقع شده‌اند .

کالیگولا
اگر راستش را بخواهی ، این نکته چون رازبزرگ
سلطنت من باقی خواهد ماند . امروز فقط برای این
میتوانند مرا سرزنش کنند ، که باز در طریق اقتدار
و آزادی پیشرفت کوچکی کرده‌ام . برای مردی که
دوستدار قدرت است ، رفاقت با خدایان چیز خسته .
کننده است ، من این مسئله را حذف کرده‌ام . من
با این خدایان موهم ثابت کرده‌ام که یک انسان اگر
اراده کند ، می‌تواند بدون گذراندن دوره کارآموزی ،
پیشہ مسخره آنان را بر عهده گیرد .
هم این کفر است ، کایوس .

هلیکون
نه سیپیون این روشن بینی است . من فقط فهمیده‌ام
که برای برابری کردن با خدایان تنها یک راه
وجود دارد : کافیست که انسان بهمان اندازه
ستمگر شود .

سیپیون
کالیگولا
کافیست که جبار شود .
جبار چه کسی است ؟
یک جانی نایينا .

کالیگولا
این مسلم نیست سیپیون . بلکه جبار کسی است که
توده‌های مردم را در راه نیات و یا جاه طلبی‌های خویش
فدا می‌کند . من نیتی در سر ندارم و در مورد منصب
و قدرت ، چیز دیگری نمانده که من آنرا بانیر نگ

و دیسیسه بدست آورم . اگر من از این قدر استفاده می کنم برای ایجاد موازنه است .

با چه ؟

سیپیون

با حماقت و با نفرت خدایان .

کالیکولا

نفرت ، با نفرت جبران نمی شود . قدرت یک راه حل نیست و من بجز یک طریق برای تعدیل عداوت این جهان نمی شناسم .

کدامست ؟

کالیکولا

فقر ؟

سیپیون

(در حالیکه ناخنها پايش را درست می کند .) باید که این یکی را هم آزمایش کنم .

عجبالتا ، مردان بسیاری در گرد تو می میرند .

سیپیون

واقعاً ، تعدادشان آنقدر کم است ، سیپیون ، تومی -
دانی که من از چند جنگ امتناع کردم ؟
نه .

کالیکولا

سیپیون

از سه جنگ . و می دانی که برای چه امتناع کردم ؟
برای اینکه تو بمعظمت رم ، به حقارت می نگری .
نه ، برای اینکه من به حیات انسانی احترام می -
کذارم .

کالیکولا

سیپیون

کالیکولا

تو مرا مسخره می کنی ، کایوس ؟

سیپیون

یا لااقل ، من به آن بیش از یک آرزوی فتح احترام می کذارم . ولی این راست است که به آن بیش از

کالیکولا

زندگی شخص خودم احترام نمی‌کذارم . و اگر کشتن برای من آسان است ، بخاطر اینست که برای من مردن دشوار نیست . نه ، هرچه من در این باره بیشتر فکر می‌کنم ، بیشتر یقین می‌کنم که جبار نیستم .

چه اهمیت دارد ، وقتیکه این هم برای ما همانقدر کران تمام می‌شود .

(با کمی بی‌حوالگی) تو اگر محاسبه می‌دانستی ، می‌فهمیدی که کوچکترین جنگی که یک جبار عاقل می‌کرد ، برای شما هزار بار گرانتر از هوسهای تفتنی من تمام می‌شد .

اما ، لااقل قابل درک بود و اصل نیز همان فهمیدن است .

انسان تقدیر را نمی‌فهمد و برای اینست که من خود نقش تقدیر را بعده کرفتم . من سیمای احمقانه و نامفهوم خدایان را بخود کرفتم . و این همان چهره‌ایست که مصحابین چند لحظه پیش توبه پرستش آن خوکرده‌اند .

و هم این کفر است ، کایوس .

نه سیپیون ، این هنر نمایشی است ! اشتباه همه مردم در اینست که بحد کافی به تآثر معتقد نیستند . و گرنه میدانستند که بهمه مردم این اجازه داده شده

سیپیون

کالیگولا

سیپیون

کالیگولا

سیپیون

کالیگولا

که در تراژدیهای آسمانی بازی کنند و بنوش خدائی در آیند ، فقط کافیست که سنگدل شوند .

در واقع ، شاید ، کایوس . ولی اگر این حقیقت دارد ، من تصور می کنم که بنابراین تو آنچه را که باید کردمای ، برای اینکه یکروز در پیرامون تو ، افواجی از خدایان انسانی ، بنوبه خودت سکین - ناپذیر ، پیا خیزند و بیکدم ربانیت ترا در خون غرق کنند .

سیپیون

کزو نیا

کالیستولا

(بالحنی موکد و خشن) بگذار کزو نیا ، تو تصور نمی دانی که چقدر خوب گفتی ، سیپیون : من آنچه را که باید کردمای . من این روزی را که تو از آن سخن می کوئی به دشواری تصور می کنم . اما گاهی آنرا بخواب می بینم . و بروی همه چهره هایی که در آن هنگام از ژرفای شب جانکاه پیش می آیند ، در خطوط آنها که از نفرت و اضطراب بهم پیچیده شده است ، در حقیقت ، من با حظ و لذت ، تنها خدائی را که در این دنیا پرستش کردمای ، بازمی شناسم : رذل و بیچاره ، همچون قلب انسانی . (عصبانی) و حالا ، برو ، تو در اینباره خیلی زیاد حرف زدی . (با تغییر لحن) من هنوز باید ناخنهای پایم را رنگ کنم . این دیر می شود .

همه بجز هلیکون خارج می‌شوند، کالیکولا مجدوب
درست کردن ناخنهای پایش است. و هلیکون بدور
او قدم می‌زند.

صحنه سوم

هلیکون !	کالیکولا
چه شده است ؟	هلیکون
کار تو بجائی رسید ؟	کالیکولا
چه کاری ؟	هلیکون
خوب دیگر ! ... ماه !	کالیکولا
پیشرفت می‌کند، این مستلزم صبر و حوصله است.	هلیکون
ولی من می‌خواستم با تو صحبت کنم.	
شاید من صبر و حوصله داشته باشم، ولی وقت	کالیکولا
زیادی ندارم. هلیکون، باید عجله کرد.	هلیکون
امن بتوکفتهام. من هرچه که از دستم بروآید می-	
کنم. ولی پیش از آن باید ترا از چیزهای مهمی	هلیکون
با خبر کنم.	
(مثل آنکه نشنیده) گرچه که پیش از این من او را	کالیکولا
داشته‌ام.	
که را ؟	هلیکون
ماه را .	کالیکولا

بلی ، طبیعتاً ، ولی می‌دانی که بر علیه زندگی تو
توطئه می‌کنند ؟

هلیکون

من حتی او را بطور کامل داشتم ، فقط دو یا سه
بار ، این راست است ، ولی با اینهمه من او را
داشتم .

کالیکولا

مدتهاست که من سعی می‌کنم با تو حرف بزنم .
تابستان گذشته بود . از زمانی که من اد را نگاه
می‌کردم و بروی ستونهای باغ او را نوازش می‌کردم ،
بالآخره فهمیده بود .

هلیکون

این بازی را بس کنیم ، کایوس . اگر تو نمی‌خواهی
که به حرف من گوش کنی ، با اینهمه وظیفه من
کفتن است : به جهنم اگر تو نمی‌شوی .

هلیکون

(همواره سرگرم قرمز کردن ناخنها پایش است .)
این لاک به مفت نمی‌ارزد . ولی سخن از ماه می‌کتیم
این در طی شبی زیبا از ماه اوت بود .

کالیکولا

(هلیکون با خشم روی میگرداندو ساکت و بی حرکت
می‌ایستد)

هلیکون

او بچندین شکل درآمد . من قبل از کشیده
بسودم ، در اول ، بر کنار افق ، کاملا همنگ
خون بود . بعد شروع به بالا آمدن کرد ، در حالیکه
هر دم از پیش سبکتر میشد و هر لحظه برسعتش می-
افزود . هر چه بالاتر می‌رفت ، روشن تر می‌شد . او

در میان این شبی که پر از داغ‌های ستار گان بود به.
 شکل دریاچه‌ای از آب شیرین درآمد. آنگاه، ملايم،
 سبک و برهنه به گرماري سيد. از آستانه اطاق عبور کرد
 و با آرامش بي تزلزل خويش تابکنار بستر من رسيد،
 در آن جاري شد و مرا در لبخندها و لمعان خويش
 غرق کرد - بطور قطع اين لاک به مفت نمی‌ارزد ،
 ولی هليکون ، تو می‌بینی ، من بي خودستاني می -
 توانم بگويم که او را داشتم .

مي خواهی بمن گوش کنی و کسی که زندگی ترا
 تهدید می کند بشناسی ؟

(توقف می‌کند و با خيرگی باو می‌نگرد .) هليکون
 من فقط ماه را می‌خواهم . من از پيش می‌دانم که
 چه کسی مرا خواهد کشت ، من هنوز همه‌چيز -
 هائی که می‌تواند مرا زنده نگاهدارد . از میان
 نبردهام . برای همین است که ماه را می‌خواهم و تو
 هم پيش از آنکه آنرا برای من بیاوری نباید که اینجا
 آفتابی شوی .

در این صورت من وظيفه خودم را انجام می‌دهم و آنچه
 را که باید بگويم ، بتومی گويم . توطئه‌اي بر عليه
 جان تو تشکيل شده ، كرآس ریاست آنرا دارد . من
 اين لوحه را که می‌تواند ترا از نکات مهم آن آگاه
 کند بدست آوردهام ، من آنرا اینجا می‌گذارم .

هليکون

کالیگولا

هليکون

هليکون لوحه را بــروــي يــكــي اــذ نــيمــكتــها مــي -
گــذاــارــد و صــحــنــه رــا تــرــكــ مــي كــندــ.

هليکون ، کــجــا مــي روــي ؟
(در آستانه در) برــاي توــ ماــه رــا جــســتــجــوــ كــنمــ .

کــاليــکــولا
هــليــکــون

صحنه چهارم

به در روــبــرــو پــنــجــه مــي کــشــنــد ، کــالــيــکــولا نــا گــهــانــ
برــمــيــگــرــدد وــپــاــتــرــيــســينــ پــيرــ رــا مــي بــيــنــدــ .

(مردد) اــجــازــه مــي دــهــي ، کــايــوســ ؟
(بي حوصله) بــســيــارــ خــوبــ ، يا توــ (در حال يــكــه اوــرا نــگــاهــ
مــي کــندــ) خــوبــ ، خــانــم خــوشــگــلــمــ ، آــمــده وــنوــســ رــا
دوــبارــه بــيــنــدــ ؟

نه ، برــاي اــينــ نــيــستــ . هيــســ ! اوــهــ ، بــيــخــشــ ، کــايــوســ ...
مــي خــواــهــم بــگــويــم ... توــ مــيــداــنــيــ کــه خــيلــيــ دــوــســتــ
دارــم ... وــکــذــشــه اــز آــآنــ منــ فــقــطــ مــي خــواــهــ کــه
روــزــ کــارــ پــيرــيم درــآــســودــ کــيــ بــســرــ بــرــســدــ .

عــجلــهــ کــنــيــمــ ! عــجلــهــ کــنــيــمــ !
خــوبــ ، بلــىــ ، بالــاــخــرــه ... (خــيلــهــ ، تــنــدــ) اــينــ خــيلــيــ
مهــمــ استــ . هــمــهــاــشــ هــمــيــنــ استــ .
نهــ ، اــينــ مــهــمــ نــيــستــ .

پــاــتــرــيــســينــ پــيرــ
کــالــيــکــولا
پــاــتــرــيــســينــ پــيرــ
کــالــيــکــولا
پــاــتــرــيــســينــ پــيرــ
کــالــيــکــولا

پاتریسین پیر	ولی کایوس، پس چیست ؟
کالیگولا	ولی عشق من ، ما از چه حرف می‌زنیم ؟
پاتریسین پیر	(به اطراف خود نگاه می‌کند) یعنی .... (پیج و تاب میخورد و بالاخره منفجر می‌شود) یک توطئه بر علیه
کالیگولا	تو . . . .
کالیگولا	خوب می‌بینی ، همانست که من می‌کفتم ، این به -
پاتریسین پیر	هیچوجه مهم نیست .
کالیگولا	کایوس ، میخواهند ترا بکشند .
پاتریسین پیر	(بطرف او می‌رود و شانه‌هاش را می‌گیرد) میدانی برای
کالیگولا	چه من نمی‌توانم حرف ترا باور کنم ؟
پاتریسین پیر	(در حالیکه دست خود را بعلامت سوگند خوردن بلندمی‌کند) بهمه خدایان ، کایوس ...
کالیگولا	(به آرامی ، درحالیکه اورا کم کم بطرف در می‌داند) قسم نخور ، مخصوصاً ، قسم نخور ، بلکه گوش کن ،
پاتریسین پیر	اگر آنچه می‌گوئی حقیقت داشت ، من باید فرض می‌کرم که تو بدستانت خیانت می‌کنی ، اینطور نیست ؟
پاتریسین پیر	(کمی خود را باخته) کایوس ، یعنی که عشق من نسبت به تو ...
کالیگولا	(با همان لحن) ومن نمی‌توانم این را فرض کنم . من انقدر نامردمی را منفور داشته‌ام که هر گز نمی‌توانم خود را از کشتن یک خائن بازدارم . من خوب می-

دانم که تو چه می خواهی . ومطمئن‌تاً تو نه می خواهی
خیانت کنی و نه بميری .

پاتریسین پیر

مطمئن‌تاً ، کایوس . مطمئن‌تاً

کالیگولا

پس می بینی که من حق داشتم که حرف ترا باور
نکنم . تو یک نامرد نیستی ، اینطور نیست ؟

پاتریسین پیر

اوه ! نه ...

کالیگولا

ونه یک خائن ؟

پاتریسین پیر

طبعتاً ، کایوس .

کالیگولا

و در نتیجه ، توطئه‌ای در کار نیست ، بمن بگو که
این فقط یک شوخی بود ؟

پاتریسین پیر

(اذا حال طبیعی خارج شده) یک شوخی ، یک شوخی

ساده ....

کالیگولا

هیچکس نمیخواهد مرا بکشد ، این واضح است؟

پاتریسین پیر

هیچکس ، البته ، هیچکس .

کالیگولا

(درحالیکه بشدت نفس می کشد ، بعد با تأثیر) در این-

صورت ، ناپدید شو ، خانم خوشگلم . یک مرد با

شرف در این دنیا چنان حیوان کمیابی است که من

نمی توانم دیدارش را مدت زیادی تحمل کنم .

باید تنها بمانم تا که این لحظه بزرگ را نجات

بدهم .

صحنه پنجم

کالیکولا از همانجا لحظه‌ای به لوحه می‌بگرد.
آنرا برمی‌دارد و می‌خواند . بشدت نفس می –
کشد و یک نگهبان را صدا می‌زند .

کالیکولا کرآس را بیاور .

نگهبان خارج می‌شود .

یک دقیقه !

نگهبان می‌ایستد .

با رعایت احترام ،

نگهبان خارج می‌شود .

(کمی در طول و عرض صحنه قدم می‌زند . بعد بطرف آئینه می‌رود) تو تصمیم داشتی که منطقی بمانی ، احمق . فقط مسئله برسر اینست که بدانی این تا بکجا می‌کشد . اگر ماه را برایت می‌آوردند، همه چیز تغییر می‌کرد ، آنچه که ناممکن است ، ممکن می‌شد و از همان حادثه ، بیکباره همه چیز دگر کون می‌شد. چرا نمی‌شود ، کالیکولا ؟ که می‌تواند آنرا

کالیکولا

بداند ؟ (بدور خویش نگاه می‌کند) عجیب است، روز
بروز مردمان کمتری در گرد من هستند، مردگان
بسیار، مردگان بسیار، اینجا را نهی کرده است.
حتی اگر ما را برای من می‌آوردن، من نمی‌توانستم
که بگذسته باز گردم. حتی اگر مردگان در زیر
نوازش آفتاب از نوبت رزه می‌آمدند، مردگان را دیگر
به خاک نمی‌سپردند (بالحن خشمگین) منطق، کالیکولا
باید که در پی منطق بود. قدرت تابه آخر. لاقیدی
تا به آخر. به گذسته باز نمی‌توان برگشت و باید
که تا بانتها پیش رفت!

کرآس وارد می‌شود.

صحنهٔ ششم

کایوس، تو مرا خواستی ؟
(با صدایی ضعیف) بلی، کرآس، نکهبان! مشعل!

کرآس
کالیکولا

سکوت.

تو مطلب بخصوصی می‌خواهی بمن بگوئی ؟
نه، کرآس.

کرآس
کالیکولا

سکوت.

کرآس
 (کمی متعیج شده) تو مطمئنی که حضور من لازم
 است؟
 کامل‌اً مطمئنم، کرآس.
 کالیکولا
 باز هم سکوت.

(ناگهان با عجله) ولی مرا بیخش. من کیجم و از تو
 خیلی بد پذیرایی می‌کنم. روی این نیمکت بنشین
 تا دوستانه با هم گفتگو کنیم. من با این احتیاج دارم
 که با یک آدم باهوش کمی صحبت کنم.

کرآس می‌نشینند.

از شروع نمایش برای اولین بار کالیکولا طبیعی
 بنظر می‌رسد.

کرآس، تو تصور می‌کنی دو مرد که دروح و غروری
 برابر دارند، بتوانند لااقل یکبار در زندگی خود
 از صمیم قلب با یکدیگر گفتگو کنند؟ – مثل اینکه
 اگر هریک در مقابل دیگری برهنه بودند، عاری
 از عقاید باطل، منافع خصوصی و دروغ‌همها و توهمندانی
 که با آنها زندگی می‌کنند؟

من فکر می‌کنم که این شدنی است، کایوس. ولی
 تصور می‌کنم که تو از انجام آن عاجزی.

کرآس

- کالیکولا
کرآس
تو چرا مرا دوست نمیداری؟
کایوس ، برای اینکه هیچ چیز دوستداشتنی در تو نیست . برای اینکه این چیزها فرمایشی نیست و همچنین برای اینکه من ترا کاملاً درک می کنم و اینکه انسان نمی تواند یکی از آن چهره هایی را دوست بدارد که در وجود خویش ، سعی می کند آنرا در زیر نقاب مخفی نگاه دارد .
- کالیکولا
کرآس
چرا از من متفرقی ؟
اینجا تو اشتباه می کنی ، کایوس ، من از تو متفرق نیستم . من ترا ستمکر و زیان بخش ، خودخواه و خودپرست می دانم . ولی نمی توانم از تو متفرق باشم ، چون ترا خوشبخت تصور نمی کنم و نمی نواسم ترا تحقیر کنم چون میدانم که تو نامردهی نیستی .
- کالیکولا
کرآس
پس برای چه می خواهی مرا بکشی ؟
من دلیل آنرا بتو گفته ام . من ترا مضر می دانم . من ذوق و احتیاج به امنیت دارم . اغلب مردم مثل من هستند . آنها قادر نیستند در دنیا ای زندگی کنند که در آن نامانوس ترین تصورات ، بیک لحظه می - توانند بعالمند واقع راه یابد . و در بیشتر اوقات همچون خنجری باشد که بدله فرو می رود . من هم همین طور من هم نمی خواهم در چنین دنیا ای زندگی کنم . من

ترجیح می‌دهم که از خودم کاملاً مراقبت کنم . امنیت و منطق با هم سازگار نیستند .	کالیکولا
راست است ، این منطقی نیست ، ولی معقول است. ادامه بده .	کرآس
من هیچ چیز دیگری برای گفتن ندارم . من نمی- خواهم که در منطق تو داخل شوم . من از وظایف انسانیم تصور دیگری دارم . من می‌دانم که بیشتر رعایای تو مثل من قکر می‌کنند . تو باعث زحمت و آزار همه‌هستی و طبیعی است که از میان بروی . همه اینها بسیار دروغ و بسیار صحیح است . حتی برای بیشتر	کالیکولا
مردم امری بدیهی است . با اینهمه نه برای تو ، تو صاحب فهم و فراستی و فراستیابی‌های خود را به گزاف می‌پردازد و یا خود را انکار می‌کند ، من بهای آنرا می‌پردازم ، ولی تو ، برای چه نه آنرا انکار می‌کنی ونه می‌خواهی که آنرا پردازی ؟	کالیکولا
برای اینکه من میل دارم که زندگی کنم و خوشبخت باشم و تصور می‌کنم که با استدلال واستنتاجی که برایه پوچی و بیهودگی قرار گرفته باشد نه می- توان زندگی کرد و نه می‌توان خوشبخت شد . من هم مثل همه مردم هستم . برای اینکه خود را از آن آزاد احساس کنم . گاه مرگ آنهائی را که دوست	کرآس

می دارم ، آرزو می کنم . من زنانی را می خواهم که
قوانين خانواده ویا دوستی مرا از خواستن آنها
منع میکنند ، اگر بخواهم که منطقی باشم ، باید
یا بکشم یا تصاحب کنم . اما من فکرمی کنم که این
خيالات واهی واجد اهمیت نیستند . اگر همه مردم
در صدد تحقیق بخشیدن با آنها برمیآمدند ، ما نهی-
توانستیم زندگی کنیم و نه اینکه خوشبخت شویم .
بازهم می کوییم ، همین است که برای من اهمیت
دارد .

از اینقرار تو باید به آرمان عالیتری معتقد باشی ؟ من
عقیده دارم که بعضی اعمال ، زیباتر از بعضی دیگرند .

من تصور میکنم که همه باهم یکسانند ،
من می دانم ، کایوس . و برای همین است که از تو
بیزار نیستم . ولی تو باعث آزار و زحمتی و باید که
از میان بروی .

این کاملاً صحیح است ، ولی برای چه مرا از آن آگاه
می کنی و زندگی خودت را بخطر می اندازی ؟
برای اینکه دیگران جای مرا خواهند گرفت و برای
اینکه من دوست ندارم دروغ بگویم .

سکوت

کرآس !

کالیکولا

کرآس

کالیکولا

کرآس

کالیکولا

کرآس

کالیکولا

- کرآس
کالیکولا
بله ، کایوس .
- کرآس
کالیکولا
تو تصور می کنی دو مرد که روح و غروری برابر
دارند ، بتوانند لاقل یکبار درزندگی خوداز صمیم
قلب گفتگو کنند ؟
- کرآس
کالیکولا
خیال می کنم که این همان کاریست که ما اکنون
کردہ‌ایم .
- کالیکولا
بلی ، کرآس . با وجود این تو مرا از انجام آن
عاجز می دانستی .
- کرآس
کالیکولا
کایوس ، من اعتراف می کنم که اشتباه می کردم ،
و از تو تشکر می کنم ، حال من به انتظار رأی تو
هستم .
- کالیکولا
رأی ... آه ! می خواهی بگوئی ... (لوحه را از
ماتقوعی خود بیرون می کشد) کرآس ، تو این را
می شناسی ؟
- کرآس
کالیکولا
من می دانstem که این در اختیار تو است .
(بطرزی پرهیجان) بلی ، کرآس ، و صداقت تو هم
تصنعتی بود ، دومرد از صمیم قلب با هم حرف نزدند .
با اینهمه این هیچ تأثیری ندارد . حال ما باین بازی
راستگوئی خاتمه می دهیم واز نوچون گذشته شروع
بهزندگی می کنیم ، باز هم باید سعی کنی که آنچه
را بتومی گویم بفهمی ، که توهینها و بدخلقی های
مرا تحمل کنی . گوش کن ، کرآس ، این لوحه تنها

مدرك است .

من می دوم ، کایوس ؛ من از این بازی پر ادا و اصول
خسته شده ام . من باندازه کافی با آن آشنا شی دارم و
دیگر نمی خواهم که ناظر آن باشم .

کرآس

(با همان صدای پرهیجان و بدقت) باز هم بمان ، این
تنها مدرك است ، مگر له ؟

کالیکولا

من خیال نمی کنم که برای کشنن یک مردو به دلیل
محاج باشی .

کرآس

این راست است ، ولی برای یکبار ، می خواهم بر-
خلاف همیشه رفتار کنم . این باعث زحمت، هیچ کس
نیست ، و از آن گذشته انقدر خوبست که انسان
کاه بگاه با خود مخالفت کند ، این آسودگی می بخشد ،
کرآس ، من به آسایش احتیاج دارم .

کالیکولا

من نمی فهم و برای این چیز های بهم پیچیده ذوقی
ندارم .

کرآس

مطمئناً ، کرآس . تو یک مرد سالم و معقولی ، توهیج
چیز فوق العاده ای نمی خواهی ! (بتفهنه می خنده) .
تو می خواهی زندگی کنی و خوشبخت شوی ، فقط
هیمن !

کالیکولا

من خیال می کنم که بهتر است جلو تر از این فرویم .
هنوز نه ، میتوانی کمی حوصله کنی ؟ من این مدرك
را دارم . نگاه کن ، من می خواهم چنین تلقی کنم

کرآس

کالیکولا

که بدون این مدرک ، نمیتوانم شما را بکشم .
 این فکر من و آرامش من است . بسیار خوب !
 بیین که مدارک در دست یک امپراطور جمهوری شوند.
 (لوحه را یک مشعل نزدیک می‌کند. کرآس بطرف او
 می‌رود . مشعل آنها را از هم جدا می‌کند. لوحه می‌سوزد)
 می‌بینی ، توطئه کر ! این ذوب می‌شود و بهمان
 نسبتی که این مدرک ناپدید می‌شود، یک صبح ییگناهی
 است که بر جهره تو میدمدم. پیشانی صاف و ستایش-
 انگیزی که تو داری ، کرآس که چه زیباست یک
 ییگناه ، که چه زیباست ! قدرت مرا تحسین کن .
 خدا یان هم نمیتوانند، قبل از آنکه به کیفر رسانند.
 انسان را از گناه مبری کنند . و امپراطور تو ، برای
 اینکه تبرئه و تشویقت کند ، فقط محتاج یک مشعل
 است . کرآس، ادامه بده ، استدلال تابنا کی را که از
 من آموخته‌ای تا به آخر دنبال کن . امپراطور تو در
 انتظار آسایش خویش است ، این هم روش زندگی
 کردن و خوشبخت بودن اوست .

کرآس مبهوت به کالیگولا می‌نگرد ، بزمت
 حرکتی کرده که بنتظر می‌رسد می‌فهمد . دهانش
 را باز می‌کند و ناگهان بیرون می‌رود، کالیگولا
 لوحه را همچنان در آتش نگاه می‌دارد و لبخند
 زنان ، با نگاه کرآس را دنبال می‌کند .

پرده می‌افتد .

پردهٗ چهارم

صحنهٔ یکم

صحنهٔ نیمهٔ تاریک است کرآس و سیپیون وارد
میشوند. کرآس بسمت راست میرود بعد بسمت چپ
و بطرف سیپیون بر میگردد.

(باحالنی جدی) تو از من چه میخواهی ؟
وقت تنگ است، مادر آنچه که میخواهیم بکنیم باید
جدی باشیم.

چه کسی بتو گفته که من جدی نیستم.
نوبجلسهٔ دیروز ما نیامدی
راست است، کرآس

سیپیون، من از تو پیرترم و باین عادت نکردم ام که از
کسی کمک بخواهم، ولی این راست است که من بتو
احتیاج دارم. این قتل محتاج مسئولینی است که با
حیثیت باشند. در میان این خود پسندیهای جریحه
دارشده و ترسهای شرمآور. فقط من و توایم که

سیپیون

کرآس

سیپیون

کرآس

سیپیون

کرآس

انگیزه مان باک و بی‌آلایش است . من میدانم که تو
اگر ما را رها کنی ، هیچ‌گونه خیانتی نخواهی کرد .
اما این اهمیتی ندارد ، آنچه که من می‌خواهم ، اینست
که تو با ما بمانی ..

من منظور ترا می‌فهم . ولی برای تو سوکند می‌خورم
که با نجام آن قادر نیستم .
پس تو با او هستی .

نه ، ولی نمی‌توانم که بر علیه او باشم (یک لحظه بعد با
صدائی خفه) اگر من اورا بکشم ، لا اقل قلبم با او
خواهد بود .

با این‌همه او پدر ترا کشته است !
بلی ، اینجاست که همه چیز شروع می‌شود ، ولی باز
هم به همینجاست که همه چیز ختم می‌شود .

آنچه را که توقیع می‌کنی او انکار می‌کند ، آنچه
را که تو محترم می‌شماری او مستخره می‌کند .

راست است ، کرآم ، با این‌همه چیزی در من باو
مانند است ، یک شعله قلب هر دوی مارامی‌سوزاند .

لحظاتی میرسد که انسان باید انتخاب کند ، من در
خودم آنچه را که می‌توانست با و شبیه شود ، از میان
برده‌ام .

من نمی‌توانم انتخاب کنم ، زیرا بجز از آنچه خود رنج
می‌برم ، از آنچه اور نج می‌برد نیز رنج می‌برم . بد بختی

سیپیون

کرآس

سیپیون

کرآس

سیپیون

کرآس

سیپیون

کرآس

سیپیون

من در اینست که همه‌چیز رامی فهم .

کرآس

در اینصورت توبا و حق میدهی

سیپیون

(دربیک فریاد) اوه ا کرآس ، خواهش میکنم ،

هیچکس ، دیگر هرگز هیچکس ، برای من حقی

خواهد داشت !

یک لحظه بیکدیگر مینگرنند

سیپیون

(با تأثر درحالبکه بسوی سیپیون پیش میرود) میدانی که

برای آنچه بازو کرده من بازار او بیشتر متفرق شده‌ام.

کرآس

او بمن آموخت که همه‌چیز را بطور کامل بخواهم.

کرآس

نه، سیپیون، او ترا ناامید کرده است . و ناامید کردن

یک روح جوان جنایتی است که از همه آنچه او تا کنون

مرتکب شده درمیگذرد . برای تو سوکند میخورم

که همین کافیست برای اینکه من اورا با کمال رغبت

بکشم .

بطرف درخروجی میرود ، هلیکون وارد میشود .

هلیکون

صحنه دوم

کرآس من درپی تومیگشتم ، کالیگولا در اینجا یک

جلسه کوچک دوستانه ترتیب داده است . باید که تو

اینجا منتظر او بمانی . (بطرف سپیيون بر میگردد)
ولی ، بتواحتیاجی نیست ، کبوتر من ، تومیتوانی
بروی .

(در لحظه خروج روی خودرا بسوی کرآس بر میگرداند.)
کرآس .

(خیلی ملایم) بله ، سپیيون
سعی کن بفهمی .
نه ، سپیيون .

سپیيون
کرآس
سپیيون
کرآس

سپیيون و هلیکون خارج میشوند.

صحنهٔ سوم

صدای اسلحه در راه رو دو نگهبان در حالبکه
پاتریسین پیرو اولین پاتریسین راه راهی میکنند
از سمت راست ظاهر میشوند . همه عالم ترس و
وحشت از قیافه پاتریسین ها آشکار است .

او لین پاتریسین (به نگهبان ، بزحمت سعی میکند بالحنی محکم صحبت کند)
ولی آخر ، در این ساعت شب از ماجه میخواهند ؟
بنشین آنجا .

نگهبان

نیمکتهای سمت راست را باونشان میدهد .

اگر مساله بر سر اینست که ماراهم چون آنها دیگر
بکشند، این دیگر احتیاج باینهمه حکایت ندارد.

بنشین آنجا، پیر قاطر، بنشین آنجا.

بنشینم. واضح است که این مرد هیچ نمیداند.

بله، خانم خوشگلم، این واضح است.

خارج میشود.

با یادزودتر دست بکار میشیدیم، من اینرا میدانستم.
حالا دیگر شکنجه در انتظار ما است.

صحنهٔ چهارم

(آرام و در حالیکه می‌نشیند.) موضوع بر سر چیست؟

(با هم) توطئه کشف شده است.

و بعد؟

(لرزان) شکنجه در کار است.

(خونسرد) بخاطر دارم که کالیکولا به غلام دزدی

که شکنجه اورا باعتراف نیاورده بود هشتاد و یک هزار

سستر^۱ بخشید.

ماچه خوب پیشرفت کرده‌ایم.

اولین پاتریسین

نگهبان

پاتریسین پیر

نگهبان

اولین پاتریسین

کرآس

اولین پاتریسین

و پاتریسین پیر

کرآس

پاتریسین پیر

کرآس

کرآس نه، ولی این دلیل بر آنست که او شجاعت را دوست میدارد . و شما باید این نکته را در نظرداشته باشید . (به پاتریسین پیر) برایت مشکل است که دندا نهایت را اینطور بهم تزئی ؟ من از این صدا نفرت دارم .

او لین پاتریسین قصه گوئی کافیست . این زندگی ماست که با آن بازی میکنیم .

کرآس (بیحرکت) شماتکیه کلام کالیکولا رامی شناسید ؟ پاتریسین پیر (نzdیک به گریستن) بلی، به جلا德 میگوید: « او را آهسته بکش تامردن خویش را احساس کند . »

کرآس نه، از این بهتر است . بعد از یک اعدام دهن درهای کرد و با لحنی جدی گفت : آنچه که من بیش از هر چیز تحسین میکنم ، این بی حسی خودم است .»

نخین پاتریسین شما میشنوید ؟

کرآس (صدای اسلحه) این کلام نشانه یک ضعف است . پاتریسین پیر برایت مشکل است که فلسفه بافی نکنی ؟ من از این کار نفرت دارم .

در ته صحنه یک غلام که حامل سلاحهاست وارد میشود و آنها را بروی یک نیمکت می چیند .

کرآس (که او را ندیده است) لااقل ، اعتراف کنیم که این مرد نفوذی انکار نا پذیر دارد . او بتفکر و امیدار . ناامنی ، همان چیزیست که انسان را وادار به تفکر

میکند و بهمین خاطراست که اینهمه نفر تو کینه او را
دنبال میکند .

(لرزان) نگاه کن .

(بامشاهد سلاحها : صدایش کمی تغییر میکند.) شاید تو
کر آس حق داشتی .

او لین پانریسین
بايدزودتر دست بکار میشديم ، ماخیلی صبر کردیم
کسر آس بلی ، این درسی که کمی دیر به مداده شد .

پاتریسین پیر ولی این دیوانگی است ، من نمیخواهم بصیرم .

از جا بلند میشود میشود و میخواهد که بگریزد .
ناگهان دونگهبان سرمیر سند و بعد از آنکه او را
سیلی میزند بзор نگهش میدارند . نخستین
پاتریسین بیچاره و ذلبل در روی نیمکت خود را
جمع میکند ، کر آس چند کلمه میگوید که شنیده
نمیشود ناگهان در ته صحنه از سنج و سیسترا
یک آهنگ عجیب زنده و بریده بریده بطرزی
تکان دهنده برمیخیزد . مایه کالبکولا در لباس
کوتاه رقص و سرگل زده ، بر پرده‌ای که در
ته صحنه است ، ظاهر میشود ، چند حرکت
مضحك رقص را تقلید میکندو ناپدید میشود . در
همان لحظه یک نگهبان بالحنی پر طمطران میگوید
«نمايش تمام شد» در طی این مدت ، کزو نیا بی سر
وصدا از پشت سر تماشاجیان وارد شده است ، او با
صدائی یکنواخت که در عین حال آثار آن هارا از جا
میبراند حرف میزند .

پاتریسین پیر

کر آس

پاتریسین پیر

او لین پانریسین

کسر آس

صحنهٔ پنجم

کالیکولا مرا مأمور کرده بشما بگویم که او تا
کون شما را برای امور دولتی باینجا میخواند
است. ولکن امروزشمارا برای این دعوت کرده که
با او در یک هیجان هنری شرکت کنید (یک لحظه،
وبعد با همان صدا) بعلاوه او افزوده که هر کسی شرکت
نکرده باشد سرش قطع می شود.

همه سکوت کردند.

من از اصرار خود معدترت میخواهم. ولی باید از
شما سؤال کنم که آیا بنظر شما این رقص زیبا آمده
است؟

اولین پاکریسین (بعد از یک لحظه تردید) زیبا بود، کزوپیا.
پاکریسین پیر (سرشار از حقشناسی) اوه، بلی، کزوپیا.
کزوپیا و تو، کرآس؟

(بسردی) هنری بزرگ بود.

کزوپیا بیساز خوب، پس من می توانم به بروم کالیکولا
اطلاع بدم.

صحنۀ ششم

هلیکون وارد می‌شود.

بعن بگو، کرآس، آیا این واقعاً هنری بزرگ
بود؟

هلیکون
کرآس

از یک جهت، بلی.
من می‌فهمم، کرآس، تو خیلی قوی هستی، چون
یک مرد شرافتمند نادرستی. ولی واقعاً قوی هستی.
من قوی نیستم. و با وجود این نمی‌گذارم که شما
بکایوس دست بز نید، حتی اگر این همانچیزی است
که او خودآرزو می‌کند.

هلیکون

من از این صحبت هیچ نمی‌فهمم. ولی خلوص و
فداکاریت را بتو تبریک می‌کویم. من نوکران خوب
را دوست میدارم.

کرآس

تو خیلی مغوروی، هان؟ بلی، من یک دیوانه
خدمت می‌کنم. ولی تو، تو به که خدمت می‌کنی؟
به تقوی؟ الان بتو می‌کویم که در اینباره چه فکر
می‌کنم. من برده بدنیا آمدم. بنابراین آهنگ تقوی
را، مرد با شرف، من نخستین بار در زیر تازیانه
رقیبدم. کایوس، او برای من موعظه نکرد. اومرا آزاد
کرد و بقصر خود آورد. بدین نحو بود که من

هلیکون

توانستم به شما پرهیز کاران بنگرم و بینم که شما
قیافه‌ای کثیف و بوئی حیران دارید . بوی خنک و
بیمزه آنهایی که نه هر گز هیچ رنجی برده‌اند و نه
چیزی بخطر انداخته‌اند . من در این لباس‌های عالی
و اشرافی کسانی را دیدم که قلبی مسکین چهره‌ای
خسیس و دستی حریص داشتند . شما، داورید؟ شما
که دکان تقوی باز کرده‌اید ، و چون دختر جوانی
که حواب عشق می‌بیند ، خواب امنیت می‌بینید .
که با اینهمه بی‌آنکه بدانید که به همه مردم دروغ
کفته‌اید . در وحشت ویم می‌میرید . شما می‌خواهید
خود را داخل در کار داوری بسر آنکسی کنید که
یحساب رنج برده و هر روز از هزاران زخم تازه‌اش
خون می‌چکد ؟ شما اول مرا خواهید کشتم، از این
مطمئن باش ! برده را تحقیر کن ، کرآس ! او بالاتر
از تقوای تست . برای اینکه هنوز می‌تواند این آقای
بدبخت را ، که ازا در مقابل فریب‌های بزرگ‌منشاند
و دهانه‌ای بدروغ سوکند خورده شما دفاع خواهد
کرد ، دوست بدارد ...

هلیکون عزیز ، چه سخنان شیوانی گفتی ، براستی ،
پیش از این تو سلیقه بهتری داشتی .

حقیقتاً ، متأسفم . این همان اثر معاشرت بسیار با
شماست . زن و شوهرهای پیر بالاخره آنقدر بهم شبیه

کرآس

هلیکون

میشوند که تعداد موهای توی گوش‌ها یشان مساوی
میشود . ولی من خودم را اصلاح میکنم، هیچ ترسی
نداشته باش ، من خودم را اصلاح میکنم. فقط این
... نگاه کن ، تو این صورت را می‌بینی ؟ خوب ،
خوب آنرا نگاه کن ، عالی ، حالا تو دشمنت را
دیده‌ای .

خارج میشود .

صحنهٔ هفتم

کرآس و حالا ، باید شتاب کرد . هردو اینجا بمانند . ما
امشب صد نفر میشویم .

خارج می‌شود.

پاتریسین پیر اینجا بمانند . اینجا بمانند ! من خیلی دلم می-
خواست که میرقصم (بینی‌اش را بالامی‌کشد) اینجا
بوی هر گک میدهد .

اولين پاتریسین يا بوی دروغ . (اندوهناک) می‌کفم که این رقص
زیبا بود .

پاتریسین پیر (مسالمت‌آمیز) بود . از یک جهت زیبا بود .

چندی‌ن پاتریسین و شوالیه بسرعت باد وارد

می‌شوند .

صحنه هشتم

دوهین پاتریسین چه خبر است ؟ شما میدانید ؟ امپراطور ما را احضار کرده است .

پاتریسین پیر (کمی گیج) شاید برای رقص است .
دوهین پاتریسین کدام رقص ؟

پاتریسین پیر بلی ، بالآخره ، هیجان هنری .
سومین پاتریسین بمن گفتند که کالیکولا بسختی بیمار بوده است .
اولین پاتریسین بیمار که هست .

سومین پاتریسین چه مرضی دارد ؟ (با خوشحالی) شمارا بهمه خدايان او خواهد مرد ؟
اولین پاتریسین تصور نمیکنم ، بیماری او فقط برای دیگران کشنده است .

پاتریسین پیر اگر جرأت کنیم که بگوئیم .
دوهین پاتریسین من منظور ترا می فهم ، ولی آیا او مرض دیگری ندارد که برای ماحضرش کمتر و سودش ییشترا باشد ؟
اولین پاتریسین نه ، این بیماری ، در معرض رقابت با امراض دیگر نیست . اجازه می دهید ؟ من باید کرا آس را ببینم .

او خارج میشود . کزو نیا وارد می شود ، لحظه ای سکوت .

صحنه نهم

کزوپیا (با حالتی بی تفاوت) کالیگولا از ناحیه شکم رنج می برد . او خون استفراغ کرده است .

پاتریسین‌ها بسرعت بدور او همچ می شوند .

دومین پاتریسین اوه ! خدایان توانا ، من نذر می کنم که اگر او شفا یابد دویست هزار سترس به خزانه دولت بپردازم .

سومین پاتریسین (مبالغه آمیز) ژوپیتر ، جان مرا در عوض جان او بگیر .

کالیگولا از لحظه پیش وارد شده است و گوش می دهد .

کالیگولا (بسوی دومین پاتریسین پیش می رود) من هدیه ترا می ام - پذیرم ، لوسیوس . و از تو تشکر می کنم . خزانه دار من فردا به نزد تو خواهد آمد . (بسوی سومین پاتریسین می رود و او را می بوسد) تو نمیتوانی بدانی که من چقدر منقلب شده‌ام (لحظه‌ای سکوت و با مهر بازی) پس تو مرا دوست می داری ؟

سومین پاتریسین (بالعنه حاکی از یقین) آه ! سزار ، در دنیا هیچ چیزی نیست که من در راه تو آنرا ندهم .

کالیگولا

(باز او را می‌بود) آه ! کاسیوس این خیلی زیاد است ، و من برای اینهمه عشق شایستگی نداشتم .
نه ، بتو می‌گویم . من شایسته آن نیستم (دونگه‌بان را صدای زند) او را بیرید . (به کاسیوس ، به آرامی) برو ، رفیق ، و بخاطر داشته باش که کالیگولا قلبش را بتو داده است .

سومین پاتریسین

(بطرزمبه‌می نگران) ولی اینها مرا کجا می‌برند ؟
بسی مرگ ، واضح است . تو جانت را در عوض جان من داده‌ای . من ، حالا احساس می‌کنم که بپت شدم . حتی دیگر این طعم و حشتناک خون را در دهان ندارم . تو مرا شفا داده‌ای ، کاسیوس ، آیا تو خوشبختی ، از اینکه توانسته ای زندگیت را برای دیگری بدھی ، وقتی که این دیگری کالیگولا نام دارد ؟ من دیگر برای همه جشنها از نوآمده‌ام .

سومین پاتریسین را که مقاومت می‌کند و فریاد می‌کشد ، کشان کشان می‌برند .

سومین پاتریسین

من نمی‌خواهم ، ولی آخر این یک شوخی است .
(متفسر ، در میان فریادها) بزودی جاده‌های کنار دریا از بوته‌های گلاب ریشم پوشیده خواهد شد . زنان لباسهای از پارچه‌های نازک بر تن خواهند کرد . آسمانی باز روشن و با طراوت ، کاسیوس ! لبخندهای زندگی !

کاسیوس درحال خارج شدن است ، کزونیا اورا
آرام بجلو می راند ، ناگهان با قیافه‌ای جدی
برمی گردد .

دوست من ، اگر تو زندگی را بعد کفایت دوست
می داشتی ، باچنین بی احتیاطی با آن بازی نمیکردم.

کایوس را می کشند

(درحالیکه بطرف میز بر میگردد) و وقتیکه انسان
باخت ، باید که همیشه آنرا بپردازد (یک لحظه) یا
و کزونیا . (رو بسوی دیگران میکنند) . باین مناسبت ،
فکر زیبائی بخاطر من آمده که میخواهم باشما آنرا
در میان بگذارم . سلطنت من ناکنون خیلی سعادتمندانه
بوده است ، نه یک طاعون عالمگیر ، نه یک مذهب
ظالمانه و نه حتی یک کودتا ، خلاصه هیچ چیزی که
بتوانند نام شمارا برای آینه کان ثبت کنند . می بینید ،
کمی باین خاطر است که من سعی میکنم حزم و
احتیاط سرنوشت را جبران کنم ، میخواهم بگویم ...
نمیدانم که آیا منظور مرا فهمیده اید (با خنده ای کوتاه)
بالاخره این منم که جانشین طاعون میشوم . (با تغییر
لحن) ولی ، ساکت شوید ، اینهم کر آس . نوبت
تست کزونیا .

او خارج میشود ، کر آس و اولین با تربیسن وارد

می‌شوند.

صحنه دهم

کزونیا با شتاب به مقابل کرآس می‌رود.

کزونیا کالیکولا مرد.

روی برمی‌گرداند، مثل اینکه گریه می‌کند و بدیگران که سکوت کرده‌اند خیره می‌شود. همه قیافه‌هایی مبهم دارند، ولی بدلایل مختلف.

او لین پاتریسین تو... تو از این بدبهختی مطمئنی؟ این ممکن نیست، او همین حالمیر قصید.

کزونیا مخصوصاً همین نacula اورا نابود کرد.

کرآس بسرعت از یکی بسوی دیگری می‌رود و بسوی کزونیا بر می‌گردد، همه سکوت را حفظ می‌کنند.

(با تأثی) تو هیچ نمی‌گوئی، کرآس.
(نیز همانطور با تأثی) این بدبهختی بزرگی است،
کزونیا.

کالیکولا با خشونت وارد می‌شود و بطرف کرآس می‌رود.

کالیکولا

۱۲۳

کرآس خوب بازی کردی . (چرخی بدور خود می-
(زند و دیگران دا با بد خلقی می نگرد) خراب کردید،
(به کزو نیا) آنچه را که بتو گفته ام ، فراموش نکن.

خارج می شود .

صحنهٔ یازدهم

کزو نیا کالیکولا را که در حال خروج است بانگاه
دنبال می کند.

پاتریسین پیر (که هنوز امید خود را از دست نداده است) ممکن
است او مریض باشد ، کزو نیا ؟

کزو نیا
(اورا با نفرت می نگرد) نه ، خانم خوشکلم ، ولی آنچه
که تو نمیدانی ، اینست که این مرد هر شب دو ساعت
می خوابد و بقیه اوقات ، عاجز از استراحت کردن ،
در راه روهای قصر خود سرگردان می شود . آنچه
که تو از خودت هر گز نپرسیده ای ، اینست که
این موجود در طی این ساعات کشنه ای که از نیمه
شب تا باز گشت خورشید بطول می انجامد ، بجهه فکر
می کنند . مریض ؟ نه ، او مریض نیست . مگر آنکه تو
برای جراحت هائی که روح او را پوشانده نامی و
درمانی اختراع کنی .

(که بنظر می‌رسید تحت تأثیر واقع شده) توحقداری،
کزونیا . مانمیدانستیم که کایوس ...

کزونیا
(سریع‌تر) نه ، شما از آن بیخبر نیستید . اما چون
همه کسانی که اصلاً روحی ندارند ، نمیتوانند کسانی
را که از آن سهم بسیار دارند ، تحمل کنند . روح
بزرگ ! همین است که باعث زحمت است ،
اینطور نیست ؟ در اینصورت آنرا بیماری مینامند .
و آدمکهای عالم نما ، روشن و خوشحال میشوند .
(بلحنی دیگر) کرآس ، آیا تو هرگز توانسته‌ای
دوست بداری ؟

کرآس
(ازنو با همان لحن همیشگی خود) ما حالا دیگر برای
آموختن آن خیلی پیر شده‌ایم ، کزونیا ، و از آن
کدشته معلوم نیست که کالیکولا برای مافرست آنرا
باقی گذارد .

کزونیا
(که بخودآمده است) راست است (می‌نشینند) و من
نزدیک بود که سفارش‌های کالیکولا را فراموش کنم .
شما میدانید که امروز به هنر اختصاص داده شده
است .

پاتریسین پیر
کزونیا
بر طبق تقویم ؟
نه ، بر طبق رأی کالیکولا ، او چند شاعر را باینجا احضار
کرده است ، او بایشان تکلیف خواهد کرد که
در باره موضوعی معین قطعه‌ای فی البداهه انشاء کنند .

او مایل است که کسانیکه درمیان شما شاعر هستند
داوطلبانه در این مسابقه شرکت کنند . او مخصوصاً
سیپیون جوان و متلوس را خود تعیین کرده است.
ولی ما آماده نیستیم .

متلوس

(مثل آنکه نشنیده است ، با صدائی بی حالت) طبیعتاً
پادشاهی در کار خواهد بود و همچنین مجازاتهایی .
(دیگران کمی خود را عقب می کشند) . من محروم نه می -
می توانم بشما بگویم که خیلی سخت نخواهند بود .

کزونیا

کالیکولا وارد میشود ، او از همیشه گرفته تراست.

صحنهٔ دوازدهم

همه چیز حاضر است ؟
همه . (بیک نگهبان) شاعران را وارد کنید .

کالیکولا

کزونیا

دوازده شاعر ، دو بدو با قدمهای موزون وارد
میشوند و از سمت راست پائین می آیند .

و دیگران ؟
سیپیون و متلوس !

کالیکولا

کزونیا

هر دو به صفت شاعران ملحق میشوند . کالیکولا با
کزونیا و بقیه پاتریسین ها در عقب صحنه درست

چپ می نشینند .
سکوت کوتاه

کالیگولا

موضوع : مر کک ، مهلت : یک دقیقه .

شاعران باشتا بروی لوحه های خود میتویستند .

پاتریسین پیر

قاضی که خواهد بود ؟

کالیگولا

من ، این کافی نیست ؟

پاتریسین پیر

اوہ ، چرا ، کاملاً کافیست .

کرآس

کایوس ، آیا تو هم در این مسابقه شرکت میکنی ؟

کالیگولا

این بیفایده است ، مدت هاست که من قطعه ام را در

اینباره انشاء کرده ام .

پاتریسین پیر

(شتاب زده) از کجا میتوان آنرا تهیه کرد ؟

کالیگولا

بهشیوه خودم ، همه روزه آنرا حکایت میکنم .

کزوپیا مضطرب او را نگاه میکند .

کالیگولا

(با خشونت) از قیافه من خوشت نمیآید ؟

کزوپیا

(بملایمت) خواهش میکنم مرا بیخش .

کالیگولا

آه ! تمذا میکنم . فروتنی لازم نیست . مخصوصاً

فروتنی لازم نیست ، تحمل تو حالاهم سخت است ،

اما فروتنی تو !

کزوپیا

(کم کم حالت طبیعی خودرا باز می یابد ... به کرآس .)

من ادامه میدهم ، این تنها قطعه های است که من

انشاء کرده‌ام ولی این نکته را نیز ثابت می‌کند که
من تنها هنرمندی هستم که رم بخود دیده است ،
می‌شنوی : کرآس ، تنها هنرمندی که افکار و اعمال
خود را با یکدیگر تطبیق داده است .

این فقط بعلت داشتن قدرت است .

در واقع ، دیگران بعلت نداشتن قدرت خلق می‌کنند.
من احتیاج به خلق یک اثر ندارم ، من زندگی می-
کنم . (با خشونت) خوب ، شما بقیه ، حاضر هستید ؟
تصور می‌کنم که آماده‌ایم .

بلی .

بسیار خوب ، خوب بمن گوش کنید . شما صفاتی
خودتان را ترک می‌کنید . من سوت می‌زنم . اولین نفر
شروع بخواندن نوشته خود می‌کند . بصدای سوت من
باید خواندن را قطع کند و دومین نفر شروع کند و
همینطور پشت سر هم ، طبیعتاً برنده کسی است که
قطعه‌اش با صدای سوت قطع نشود . آماهه شوید
(بسوی کرآس بر می‌گردد ، محrama نه در همه چیز سازمان
لازم است ، حتی در هنر .

سوت

او لین شاعر
مرگ ، هنگامی که از آنسوی رودهای سیاه ...
صدای سوت . شاعر از طرف چپ پائین می‌آید ،

دیگران هم همینطور .

صحنه مکانیک

دومن شاعر سه پارک^۱ در آشیانه خود ...

سوت

سومین شاعر من ترا میخوانم ، ای مر ک ...

سوت

چهارمین شاعر بجلو میآید و حالتی پر طمطراء
بخود میگیرد . قبل از آنکه او حرفی بزند
صدای سوت بلند میشود .

پنجمین شاعر

هنگامیکه من طفل کوچکی بودم ...
(فریاد زنان) نه ! ولی کودکی یک احمق چه ربطی
میتواند به موضوع داشته باشد؟ میتوانی بمن بگوئی
که رابطه اش چیست ؟

پنجمین شاعر

ولی ، کایوس ، من تمام نکردم ام ...

پنجمین شاعر

سوت گوشخراش

ششمین شاعر

(بجلو میآید، در حالیکه سینه صاف میکند) بيرحم و

دل سخت ، او راه میپیماید ...

۱ - پارک عنوان سخواهر در افسانه‌های قدیمی یونان است. طبق میتولوزی یونان سخواهر مذکور مظهر سه الهه جهنم و زندگی انسانها هستند.

سوت

هفتمين شاعر

(مرموز) دعائی مبهم و پنهان ...

سوت منقطع

سیپیون بدون لوحه پیش می‌آید .

کالیگولا

نوبت تست ، سیپیون . تولوhe نداری ؟

سیپیون

احتیاجی باآن ندارم .

کالیگولا

بینیم .

سوت را بدندان میجود .

سیپیون

خیلی نزدیک به کالیگولا و بی آنکه اورا نگاه کند. (با يك

نوع خستگی) « شکار خوشبختی ، که موجودات را

صفای می بخشد ،

آسمانی که خورشید در آن می درخشد ،

عید بی همتا و وحشی ، هذیان بی امید من ! ...

کالیگولا

(به آرامی) بس کن ، میخواهی ؟ (به سیپیون) تو

خیلی جوانی برای اینکه تعالیم واقعی مرسک را

شناخته باشی .

(به کالیگولا خیره می شود) من برای ازدست دادن پدرم

سیپیون

هم خیلی جوان بودم .

کالیگولا

(ناگهان برمیگردد) بسیار خوب ، شما بقیه ، صف

بیندید . یك شاعر بد برای ذوق من مجازات سختی

است ، من تاکنون در این فکر بودم که شما را چون
متყق خود نگاه دارم و گاه تصور می کردم که شما
آخرین حلقه مدافعين مرا تشکیل می دهید ، اما این
بیهوده است و من شمارا هم بمبیان دشمنان خود می -
اندازم . شاعران بر علیه من هستند ، نمیتوانم بگویم
که پایان کار است ، با نظم و ترتیب خارج شوید ا
شما پشت سر هم از مقابل من رژه می روید و در ضمن
الواحتان را می لیسید تا آثار افتضاحتان را از میان
بیرید ، توجه ! به پیش !

صدای سوت منظم . شاعران ، در حالیکه الواح
جاویدان خود را لیس میزند ، با قدم رو از طرف
راست بیرون میروند .

(خیلی آهسته) وهمه خارج شوید .

در کنار در ، کسر آس شانه اولین پاتریسین را
می گیرد .

موقعش رسیده است .

کراس

سپیيون جوان که می شنود لحظه ای ، در آستانه در
تردید می کند و بطرف کالبگولا برمی گردد .

(بابد جنسی) نمیتوانی همانطور که حالا پدرت مرا
راحت میگذارد ، تو هم مرا راحت بگذاری ؟

کالبگولا

صحنہ سیزدهم

بس کن ، کایوس ، همه اینها بیفایدہ است. من میدام
که تو دیگر انتخاب را کرده‌ای ؟
مرا رها کن .

سیپیون

کالیکولا

در واقع ، من ترا رها خواهم کرد ، زیرا خیال می‌کنم
که منظور ترا در یافته‌ام ، نه برای تو و نه برای من
که تا بدین حد بتوشیبیه هستم هیچ راه گزی نیست.
من برای جستجوی علل همه اینها عازم راهی بسیار
دورم (یک لحظه ، به کالیکولا نگاه میکند ، و در حالیکه
بروی کلمات بشدت تکیه میکند) خدانگهدار ، کایوس
عزیز ، وقتیکه همه چیز با آخر رسید . فراموش ممکن
که من ترا دوست داشتم .

سیپیون

او خارج میشود . کالیکولا اورا نگاه میکند ،
بیک حالت میماند ، ولی ناگهان بشدت تکان می‌
خورد و بسوی کزوپیا بر میگردد .

کزوپیا

کالیکولا

کزوپیا

باين یکی ، و بعد هم بتو . ولی این هر دو بکیست .

او چه میگفت ؟

از فهم تو خارج است .

به چه فکر میکنی ؟

کالیکولا

<p>کزو نیا</p> <p>کالیگولا</p> <p>کزو نیا</p> <p>کالیگولا</p> <p>کزو نیا</p> <p>کالیگولا</p> <p>کزو نیا</p> <p>کالیگولا</p> <p>کالیگولا</p>	<p>چه شده ؟</p> <p>(در حالیکه باونگاه می کند) سپیبون رفت ، کار من با دوستی به بیان رسید . ولی تو ، از خودم می پرسم که برای چه توهنوز اینجایی ....</p> <p>برای اینکه تو از من خوشت می آید .</p> <p>نه ، اگر ترا می کشتم ، تصور می کنم که می فهمیدم . این هم راه حلی است . پس با آن عمل کن . ولی تو نمی توانی که لااقل برای یک لحظه ، آزادانه زندگی کنی ؟</p> <p>الآن چند سال می شود که من برای آزادانه زندگی کردن تمرين می کنم .</p> <p>این مفهومی نیست که من از آن در نظر دارم .</p> <p>سعی کن بفهمی ، آنقدر خوب است که انسان بتواند در صفائ قلب خویش زندگی کند و دوست بدارد .</p> <p>هر کس ، هر گونه که بتواند قلب خویش را صفاتی بخشد .</p> <p>من در دنبال کردن اصول با آن دست می باشم . و از آن گذشته هیچ کدام اینها مانع از این نیست که من نتوانم ترا بکشم (می خنند). این دیگر تاجی بر تارک سلطنت من می شود .</p> <p>کالیگولا بر می خیزد و آینه را بسوی خود می -</p> <p>چرخاند . در حالیکه بازوها یش آویخته است ، تقریباً بی حرکت ، مثل یک حیوان ، دایره دار</p>
---	---

قدم می‌زند .

مضحك است . وقتی من کسی را نمی‌کشم ، احساس تنهائی می‌کنم . زندگان برای مسکون کردن جهان و زدودن خستگی و ملال ، کافی نیستند . وقتی همه شما اینجا هستید ، خلاء بی انتهائی را بمن می‌نمایانید که من نمیتوانم به آن نگاه کنم ، من فقط در میان مردگانم آسوده هستم . (روبروی تماشچیان قرار می‌گیرد ، کمی به جلو خم می‌شود ، کزو نیا را فراموش کرده است) آنها واقعی هستند ، آنها مثل من هستند . آنها چشم برآه منند و مرا به شتاب می‌خوانند . (سرش را تکان می‌دهد) من گفتوهای دراز با این و آن دارم ، آنکه بسوی من فریاد می‌کشد تا بخشوده شود و من زبانش را قطع کردم .

بیا ، در کنار من آرام بگیر ، سرت را بر زانوهای من بگذار (کالیکولا اطاعت می‌کند) . تو آسوده‌ای ، همه جا ساکت و خاموش است .

همه جا ساکت و خاموش است ! تو مبالغه می‌کنی ، تو این چکاچک سلاحها را نمیشنوی ؟ تو این هزار همه‌مه کوچک که خشم و نفرت نسبت به نگهبانان را آشکار می‌سازد نمیشنوی ؟

کالیکولا

کزو نیا

کالیکولا

کزو نیا	هیچکس جرأت نخواهد کرد ...
کالیگولا	چرا ، حماقت .
کزو نیا	حماقت نمیکشد ، به عقل و امیدار .
کالیگولا	میکشد ، کزو نیا . وقتی تصور کند که مورد توهین قرار گرفته است . اوه ، آنکسانی که من پدر و پسرشان را کشته ام ، آنها نیستند که مرا خواهند کشت . آنها فهمیده اند ، آنها با من هستند و همان طعم را در دهان دارند . ولی دیگران ، آنهایی که من ریشخند کرده و مورد تمسخر دیگران قرارداده ام . من در مقابله خود پسند یهای آنها بی دفاع هستم .
کزو نیا	(با حرارت) ما از تو دفاع خواهیم کرد . هنوز ما عده زیادی هستیم که ترا دوست میداریم .
کالیگولا	روز بروز از تعداد شما کاسته میشود . من آنچه را که می بایست برای اینکار کرده ام . و گذشته از آن انصاف داشته باشیم ، نه فقط حماقت بلکه راستی و شهامت آنکسانی که میخواهند خوشبخت باشند ، نیز بر علیه من است .
کزو نیا	(با همان بازی) نه ، آنها ترا نخواهند کشت ، و یا آنکه در آن هنگام ، بلاعی از آسمان نازل خواهد شد و قبل از آنکه بتودست یا بند آنان را نابود خواهد کرد . آسمانی ! زن بیچاره ، آسمانی وجود ندارد . (می- نسبند) ولی برای چه ناگهان این همه عشق ، این
کالیگولا	

در قرارهای ما نیست ؟

(برخاسته و راه می‌رود) از اینقرار دیدن اینکه تو دیگران را می‌کشی کافی نیست که باید اینرا نیز بدانم که توهمند کشته می‌شوی؟ کافی نیست که ترا ظالم و دل‌ریش شده می‌پذیرم و وقتی بروی شکم جای می‌گیری بوی مرگ را از تو می‌شنوم؟ هر روز من می‌بینم که در تو آنچه شکل انسانی دارد، کمی بیشتر می‌میرد. (طرف او بر می‌گردد) من پیرم و تزدیک است که زشت شوم، من این را میدانم، اما غم و خصه تو در روح من چنان اتری گذاشته که دیگر برایم هیچ اهمیتی ندارد که تو دوستم نداشته باشی من فقط می‌خواستم ببینم که تو شفا یافته‌ای. تو که هنوز یک کودکی و سراسر یک زندگی را در مقابل داری! تو چه می‌خواهی که از سراسر یک زندگی بزرگ‌تر باشد؟ (بلند می‌شود و اورا نگاه می‌کند) همین حالا، مدت زیادی می‌شود که تو اینجایی.

راست است، ولی تو مرا نگاه میداری، مگرنه؟ من نمیدانم. من فقط میدانم که تو برای چه اینجایی. برای همه آن شبهاهایی که لذت تند و عاری از شادی بود. برای آنچه که تو در من می‌شناسی.

اور ادر آغوش می‌گیرد و بادست سر او را کمی خم می‌کند.

کزو نیا

کالیگولا

کزو نیا

کالیگولا

من بیست و نه سال دارم ، چیز کمی است ، ولی ،
با اینحال در این ساعت که زندگی من بنظرم ، آنقدر
طولانی ، انقدر پر غنیمت و بالاخره انقدر کامل می‌آید ،
تو آخرین شاهد باقی می‌مانی ، و من نمیتوانم از این
محبت خجلت آوری خودداری کنم ، که در خود نسبت
به پیرزنی که تو خواهی شد . احساس میکنم .

بمن بگو که مرانگاه میداری !

من نمیدانم . من فقط اطلاع دارم ، و این از همه
وحشتناک تر است که این محبت خجلت آور تنها احساس
پاکی است که زندگی ناکنون بمن داده است .

کزونیا خودش را از میان بازویان او بپرونمی-
کشد ، کالیگولا او را دنبال میکند . کزونیا پشت
خود را باو میدهد . کالیگولا او را دها میکند .

بهتر نیست که آخرین شاهد هم نابود شود ؟
این بی اهمیت است . من از آنچه بمن گفته بسیار
خوب شختم ، ولی برای چه نمی‌توانم این خوب شختی
را با تو قسمت کنم ؟

چه کسی بتو میگوید که من خوب شخت نیستم ؟
برای اینکه خوب شختی شریف و بخشندۀ است . و با
تخریب و انهدام زندۀ نمی‌مامد .

در اینصورت در نوع خوب شختی وجود دارد و من آنرا
انتخاب کرده‌ام که به قاتلین تعلق دارد . زیرا من

کزونیا

کالیگولا

کزونیا

کالیگولا

کزونیا

کالیگولا

خوشبختم. زمانی بود که من خیال میکردم به انتهای رنج دست یافته‌ام. بسیار خوب! ولی نه، باز هم می‌توان دورتر رفت. در پایان این سرزمین، خوشبختی باشکوه و بی‌ثمری وجود دارد. بمن نگاه کن.

کزو نیا بطرف او بر میگردد.

من می‌خندم، کزو نیا. وقتی فکر میکنم که در طی سالها، سراسر دم از تلفظ نام دروزیلا پرهیز کرده است. زیرا دم در طی این سالها اشتباه کرد. عشق برای من کافی نیست. این همان چیزی است که من فهمیده بودم، و این همان چیزیست که امروز هم با نگاه کردن بتوباز می‌فهمم، دوست داشتن یک موجود در اینست که پیر شدن با او را بپذیریم. من به چنین عشقی قادر نیستم. دروزیلا پیر خیلی بدتر از دروزیلا مرد بود. تصور می‌کنند که یک مرد رنج می‌کشد زیرا موجودی که دوست میدارد در یک روز می‌میرد. ولی رنج واقعی او با معنا تر از اینست: در این اینست که می‌بیند غم و اندوه نیز دوامی نمی‌یابند. حتی درد عاری از مفهوم است.

تو می‌بینی، من عذری نداشم، نه حتی سایه‌ای از عشق، نه تلخی مالیخولیا. من برای انکار مجرمیت خود دلیلی ندارم. ولی امروز، من باز هم از همه‌این

سالها آزادترم، زیرا که از خاطرات و اوهام نیز خلاصی یافته‌ام. (بطرز پرهیجانی میخندد) من میدانم که هیچ چیز نمی‌پاید! دانستن این معنا! در تاریخ ما دو یا سه نفر هستیم که آن را واقعاً تجربه کرده‌ایم و باین خوبشختی دیوانهوار تحقق بخشیده‌ایم. کرونا، تو یک تراژدی واقعاً عجیب‌را تا آخر دنیال کردی دیگر وقت آنست که برای تو پرده پائین افتد.

او از نوبه پشت‌سر کرونا می‌رود و ساعدهش را بدور گردن او می‌اندازد.

(با وحشت) آیا پس این خوبشختی است، این آزادی خوفناک؟

(کم کم بازویش را بدور گردن او می‌فشارد) مطمئن باش، کرونا. بدون آن من مردی راضی و خوشنود شده بودم. از بر کت آن، من به بصیرت خدائی تنهائی دست یافتم

(او هردم بیشتر بهیجان می‌آید، در حالیکه کرونا را کم کم خفه می‌کند، کرونا خود را بی‌هیچ‌گونه مقاومتی رها کرده است، دست‌ها یش کمی بحلود راز شده، کالیکولا در حالیکه بروی گوش او خم شده، با او حرف می‌زند).

من زندگی می‌کنم، من قدرت سر سام آور، نابود – کننده را، که در کنار آن نیروی مخلوق چون تقليدی می‌مدون وار بنظر میرسد، بسکار می‌برم. این است،

کرونا

کالیکولا

خوشبخت بودن . این است، خوشبختی، این آزادی غیر قابل تحمل ، این دنیای تحقیر ، خون، نفرت که در گرد من است، این تنهائی که با تنهائی انسان که در افق محدود دید، خود زندگی میکند همانند نیست، شادی بیحساب جنایتکار کیفر نادیده، این منطق تسکین ناپذیر کمزندگی های انسانی را خرد میکند، (میخندد) که ترا خرد میکند، کزونیا ، برای آنکه بالاخره تنهائی جاودانی را که من طلب میکنم بکمال برساند .

(در حالیکه بطور ضعیفی دست و پا می زند) کایوس !
 (بیش از پیش بهیجان آمده) نه ، جای رحم و عطوفت نیست. باید کار را تمام کرد ، زیرا وقت است ، وقت تنگ است، کزونیای عزیز !

کزونیا
کالیکولا

کزونیا خس خس میکند . کالیکولا اورا بروی تخت میکشد و همانجا اورا می اندازد . با حالتی مبهوت و سرگشته به او می نگرد ، با صدایی خشن و گرفته .

و تو هم ، توهمندکننکار بودی . اما کشتن یک راه حل نیست .

صحنهٔ چهاردهم

او بدور خودش می‌چرخد، و حشت‌زده، و بسوی
آینه می‌رود.

کالیکولا! توهمند، توهمند کناهکاری، خوب، مگر نه،
کمی بیشتر، کمی کمتر! ولی در این دنیای بی‌داور،
که هیچکس در آن بی‌گناه نیست، چه کسی جرأت
می‌ورزد که مرا محکوم کند؟ (بالحنی پر از ناامیدی،
خود را به آینه می‌فشارد) تو خوب می‌بینی، هلیکون
نیامد، من ماه را بدست نخواه‌م آورد. ولی چه
سخت است که انسان محق باشد و ملزم شود که تا به
پایان پیش رود. زیرا که من از پایان هراس دارم.
صدای اسلحه! بی‌گناهی است که پیروزی خود را
تدارک می‌بیند. چرا من بجای آنها نیستم؟ من می‌
ترسم، چه نفرتی، بعد از آنکه آنقدر دیگران را
تحقیر کردم، همان پستی را در روح خود احساس
می‌کنم. ولی این هیچ اثری ندارد، ترس هم دیر
نمی‌باید، من خلاط عظیمی که قلب را تسکین
می‌بخشد باز خواهم یافت.

یک قدم بعقب میرود، بطرف آینه بر می‌گردد،
آرامتر بنظر میرسد. دوباره شروع بصحبت می-

کند ، ولی با صدائی آرامتر .

همه چیز حالتی پیچیده دارد . با وجود این همه چیز
آنقدر ساده است . اگر من هاه را داشتم ، اگر عشق
کفاایت میکرد ، همه چیز تغییر میکرد . ولی کجا
میتوان این تشنگی را فرو نشاند ؟ کدام قلب ، کدام
خدا برای من ژرفای یک دریاچه را خواهد داشت ؟
(در حالیکه زانو میزند و گریه میکنند) هیچ چیز نه در
این دنیا ، نه در آن دنیا بقالب من نیست . با اینهمه .
من میدانم و تو هم میدانی (گریه کنان دستهایش را
بطرف آینه دراز میکنند) که کافی بود که ناممکن وجود
داشته باشد . ناممکن ! من آنرا در کرانه های جهان
جستجو کردم ، در اعماق وجود خودم . من دستهایم را
دراز کردم (فریادزنان) من دستهایم را دراز میکنم
و این با تو است که برخورد میکنم . همیشه در برابر
من توئی و من واقعاً از تو کینه در دل دارم . من راهی
را که میباشد در پیش نگرفتم ، و بهیچ نتیجه ای
نخواهم رسید . آزادی من خوب نیست . هلیکون !
هلیکون ! هیچ ! باز هم هیچ ! اوه ، این شب سنگین
است ! هلیکون نمیآید : ما برای ابد گناهکار می -
مانیم ! این شب چون درد ورنج انسانی سنگین است .

صدای اسلحه ونجوی در راه رو شنبده میشود .

هلیکون

(ناگهان در ته‌حننه پدیدار می‌شود) مواطن خودت
باش، کایوس! مواطن خودت باش!

دستی ناپیدا هلیکون را خنجر می‌ذند.
کالیکولا - بر میخیزد، چهار پایه کوتاهی بدهست
می‌گیرد، نفس نفس زنان به آینه نزدیک می‌شود،
خودش را مشاهده می‌کند و آنmod می‌کند که خیزی
بطرف جلو بردارد. و در مقابل حرکت قرینه
عکس خود در آینه، نمی‌کترد را با سرعت تمام فریاد
کشان پرتاب می‌کند.

کالیکولا

بسوی تاریخ، کالیکولا، بسوی تاریخ.
آینه می‌شکند و در همان لحظه از همه جهات، هم
پیمانها مسلح وارد می‌شوند. کالیکولا با خنده‌ای
دیوانه‌وار بآنان روی می‌کند، پاتریسین پیر او
را از پشت خنجر میزند و کرآس از رو برو.
خنده کالیکولا به سکسکه تبدیل می‌شود. همه
میزند در آخرین سکسکه کالیکولا در حالیکه
می‌خندند، خر خر می‌کند، فریاد می‌کشد:

من هنوز هم زنده‌ام!

پرده می‌افتد.

پایان

درباره نویسنده

آلبر کامو به سال ۱۹۱۳ از پدری فرانسوی و مادری اسپانیایی در شمال افریقا به جهان آمد. در الجزیره، مدارس ابتدایی و متوسطه را گذراند، اما تحصیلات دانشگاهی اش (در رشته فلسفه) به علت بیماری (سل) ناتمام ماند. محل تولد و فقر و مرگ زودرس پدر و بیماری ناگهانی از عوامل مؤثر در اندیشه و سرنوشت او بوده‌اند: همه نوشهای کامو از احساس اضطراب و گناه، از وحشت غربت و تبعید، از سوزنگی آفتاب و دم‌کردگی هوا، از اراده محکم به پیراستگی و وارستگی – حتی در سبک و اندیشه – حکایت می‌کنند. معتقد بود که سرنوشت بشر، همچنانکه سیر تاریخ، پوچ و بیمعنی است، اما رستگاری و خوشبختی فقط در همین جهان ممکن است و بس («ملکوت من همه در روی زمین است») و آدمی می‌تواند با تن خود به جهان بپیوندد، چنانکه مثلاً از یک آواز عاشقانه، ولو نومیدانه، ممکن است مؤثرترین قواعد عمل و مبارزه حاصل آید؛ پس یاری به دیگری تا حد ایثار و از خودگذشتگی شاید بهترین شیوه برای ابراز هستی باشد

